

KAMNIŠKI

TEKSTILEC

REPUBLIŠKA KNJIŽNICA
KAMNIK

Svilanit

letnik XXIV · leto 1986 · številka 1-2

KO SE PONOČI VRTIJO
STROJI, MI SLADKO ... stran 1

VOLITVE NAŠA
NEODTULJIVA PRAVICA stran 12

SOCIALNI POLOŽAJ
ŽENA DANES stran 4

Vsebina:

Osrednja tema:

Ko se ponoči vrtijo stroji, mi sladko 1

Socialni položaj žena danes 4

Investicije v letu 1986 5

Proizvodna dogajanja:

Kam greš tehnološki človek? 6

Iz uradnih listov za življenje:

Novosti Zakona o temeljih
varnosti cestnega prometa 7

Iz dela DPO in društev:

Izboljšati naše delo 9

Volitve – naša neodtujljiva pravica 12

Z občnega zbora IGD Svilanit 13

Športne novice:

Svilanitovci na igrah brez meja 10

Ko zadonijo svatbeni zvonovi 15

Dan pred sejmom »Moda '86« 16

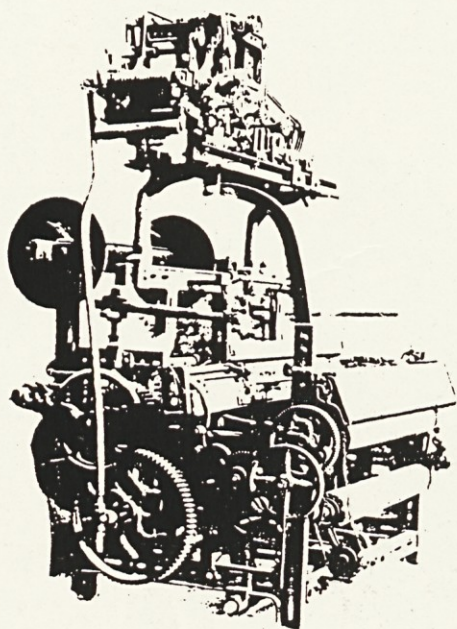
Sejem v Frankfurtu 17

Kravate in pentlje na modnem pohodu 18

Upokojili so se:

Vinko Rožmanič 19

Za spominski album 20

»KAMNIŠKI TEKSTILEC«

Letnik XXIV. št. 1 – 2 1986

Glasilo delovne organizacije

»SVILANIT« Kamnik

Glasilo urejuje uredniški odbor

Adi Kužnik, Anka Hubad, Zdenka Bricelj,

Jožica Lanišek-Golob, Alojz Jerman

Odgovorni urednik: **Bogo Wiegeler**

Tehnični urednik: **Ivana Skamen** in

Andrej Verbič

Naklada: 900 izvodov

Grafična izvedba: **Franjo Jereb – Idrija**

Vsem Svilanitovim mamicam!

**Vsem mamicam
za praznik
šopke povijemo
želje iskrene
s poljubi
odkrijemo!**

Osrednja tema

Ko se ponoči vrtijo stroji, mi sladko . . .

... seveda, spimo. In medtem ko sladko spimo, se pridne roke tkalk skrbno sklanjajo nad niti, hitijo od stroja do stroja in proti jutru že težko čakajo, da mine še ta noč kot že toliko drugih.

Prav zato, ker cenimo njihovo delo, je namenjeno tudi to pričujoče omizje, ki naj ob prazniku dneva žena pokaže, da smo z njimi, da se bomo še bolj trudili, da bi pripomogli k izboljšanju pogojev dela, organiziranosti in še večji motiviranosti za delo troizmencev.

Na razgovor o nočnem delu žena smo povabili več tkalk, ki delajo v nočni izmeni, pa vodje dela, sindikalne predstavnike, da skupno oblikujemo prispevek, namenjen dnevu žena, prazniku, ki mu vsaj na ta dan posvetimo malce več pozornosti.

Želeli smo v sestavku dati še več besede prav tkalkam, ki delajo v nočni izmeni, zato smo jih povabili na sestanek. Žal pa zaradi obveznosti in slabih prometnih zvez udeležba ni bila velika. Nekaterim tudi čas pogovora ni ustrezal. Razgovora se je udeležilo le 6 tkalk in ena previjalka. Kljub temu pa mislimo, da so v pričujočem sestavku povedale mnogo zanimivega.

Vedeli smo, da delavke v naslanjačih sejne sobe niso tako sproščene kot so za tkalskimi stroji, zato je socialna delavka, tovarišica Skamnova, ki je današnji pogovor vodila, prvo vprašanje usmerila drugam. Pogovor je stekel in led je bil prebit.

Nočno delo – potreba

O nočnem delu se vsako leto največ pogovarjamo ob pripravi planov dela in urejanju dovoljenj in soglasij za nočno delo. Znana so nam prizadevanja izpred 10 in več let, da bi zmanjšali nočno delo žena. Tako smo že pred leti veliko storili v cilju tega zmanjšanja s tihim opom, da ženam in materam ne bo več potrebno delati ponoči.

Tovariš Torkar, kot vodja proizvodnje nam boste verjetno vedeli povedati, zakaj so se vsa naša prizadevanja izpred let izničila in zakaj je danes zopet toliko delavk na nočnem delu – zakaj je potrebna proizvodnja tkalnice v 3 izmene?

Torkar Florjan: V obdobju od leta 1986 do 1990 imamo predviden letni porast proizvodnje za 2 %, predvidevamo pa tudi povečanje proizvodnih obratov (povečanje tkalnice z delom pripravljavnice, šivalnice in skladišča gotovih izdelkov – brisač). To kaže, da moramo zmeraj več in bolje delati, da bodo stroji izkoriščeni in postopno obnovljen tudi strojni park. V tkalnici je do leta 1990 nujna zamenjava starih Giani statev z novimi, hitrotekočimi statvami. Računamo na 12 novih tkalskih strojev, ki bi zamenjali 18 starih Gianijev. Zastarelost starih strojev je očitna, tehnika napreduje in mi vemo, da bomo morali te statve kupiti v Evropi z devizami, kajti v Jugoslaviji ni tovarn s to tehnologijo. To pomeni še vedno izvažati precejšen del proizvodnje na zahodno evropski trg, da si z izvozom in v okviru deviznih možnosti naše države zagotovimo možnosti za uvoz opreme. Giani stroji so stari že skoraj 20 let in imamo že več let velike probleme pri vzdrževanju in pridobivanju rezervnih delov, prav tako pa je zastarela tudi njihova tehnika. Mi pa se moramo čimprej modernizirati in slediti trendu razvoja v svetu.

Lojze Jerman pri listanju zakona o delovnih razmerjih

Še nekaj pogojuje obratovanje v 3 izmene: visoka cena tkalskega stroja (op. a. n.pr. cena je kar 4 milijarde – eden stroj). Zaradi visokih cen proizvodnih strojev so v svetu težnje v zvezi z izrabo delovnega časa naravnane v drugi smeri kot pri nas. Veliko jih že dela po 300 dni v letu, t.j.z obratovanjem celo v 4 izmene in deloma ob sobotah in nedeljah, samo da se čimbolj izkoristi draga oprema. Tretja izmena bo tudi v bodoče še obratovala, čeprav smo pred časom govorili o zmanjševanju nočnega dela.

Leskovec Janez: Kljub nabavi novih statev bi proizvodnjo povečali samo za 4 % in bo zato nujno potrebno nočno delo.

Skamen Ivana: Tiha želja, da bomo ukinili nočno delo, bo kot kaže, ostala le sen, zato se bomo morali še toliko bolj posvetiti temu, da zagotovimo še boljše delovne pogoje.

Zakonske osnove in pravice troizmencev

Zanimivo bi bilo slišati kaj več o tem, kakšne so zakonske osnove za uvedbo nočnega dela in kakšne so omejitve?

Jerman Lojze: Nočno delo obravnava zakon o delovnih razmerjih, ki med drugim opredeljuje, da se nočno delo šteje med 22. in 5. uro iz. 6. uro jutraj. Nočno delo je posebni delovni pogoji in se vsled tega tudi tretira posebej kot pogoj pri odmerjanju pravic. Pri nas imamo opredeljeno, v kakšnih okoliščinah se lahko uvede nočno delo. Ob tem je potrebno poprejšnje soglasje Republiškega inšpektorata za delo, le-ta pa pridobi tudi soglasje republiškega odbora sindikata za tekstilno industrijo in inšpekcije dela. Na nočno delo ne sme biti razporejen:

- mati samohranilka do sedmega leta otrokove starosti (razen če sama soglašala, lahko prej),
- v primerih, če se delavki slabša zdravstveno stanje,
- nosečnica in delavka, ki ima otroka starega do enega leta,
- delavki, ki ima otroka starega od 1 – 3 let se sme naložiti delo ponoči samo po njenem predhodnem soglasju.

Delovna organizacija mora poskrbeti za prevoz na delo in z dela ter zagotoviti varstvo za otroka do 7. leta starosti. V kolikor ob zagotovitvi vseh pogojev, predpisanih po zakonu, delavka noče delati ponoči, se z njo lahko prekine delovno razmerje.

Vodja kadrovske službe tudi pove, da moramo s prošnjo za izdajo soglasja za nočno delo predložiti tudi program

za njegovo zmanjšanje. Žal pa je ta izdelan program z ozirom na sedanje potrebe precej izkrivljen. Sicer pa nas gospodarske razmere same silijo v povečanje nočnega dela, saj na ta način edino lahko dodatno zaposlimo nove delavce.

Družbeno politične organizacije in nočno delo

Tovarišica Jegličeva, vi ste dolgoletna sindikalna aktivistka, kakšno pa je stališče sindikata do tega problema, ko vemo, da je republiški sindikalni svet glavni pobudnik zmanjševanja oz. ukinjanja nočnega dela žena?

Bojim se, da se bo nočno delo še povečalo

Jeglič Joži: Sindikat gleda na nočno delo z dveh strani. Na eni strani se govori o nujnem ukinjanju nočnega dela, istočasno pa se spodbuja dvig produktivnosti ter povečanje izvoza. Kako naj na stari, iztrošeni proizvodni opremi dosežemo boljše produktivnost, če ne z nočnim delom? Mi lahko le rečemo, da smo popolnoma nemočni ob taki zakonodaji. Ne moremo povečevati izvoza ter istočasno zmanjševati nočnega dela; kot rezultat pa je le 30 % razpolagalna devizna pravica ob dobrem izvoznem poslovanju. Kot kaže, se bo tudi v prihodnje nočno delo še povečevalo. Sindikati sicer govorijo različno, soglasje k nočnemu delu pa vedno dajo.

Hubad Anka: Nočno delo res kaže trend povečevanja. Na to je vplivalo veliko pomanjkanje deviznih in dinarskih sredstev ter restriktivnost pri vlaganju v osnovna sredstva za programe zmanjšanja nočnega dela. Podatki za Slovenijo kažejo porast nočnega dela, saj je leta 1983 delalo ponoči 5260 delavk (od tega 450 občasno), v letu 1984 5330 delavk (od tega 760

občasno) in v letu 1985 celo 6000 delavk, kar predstavlja že 12 % zaposlenih žensk v tekstilni industriji Slovenije. Nekatere organizacije celo navajajo, da bi v primeru zmanjšanja nočnega dela zašle v izgubo.

Ugodnosti delavcev na nočnem delu

Zavedamo se, da je nočno delo poseben delovni pogoji, še zlasti to velja za delavke, matere in žene, ki se vozijo iz oddaljenih krajev. Tov. Jerman, kakšne ugodnosti pa imajo na splošno delavci zaradi nočnega dela?

Jerman Alojz: Ugodnosti in pravice delavcev so naslednje:

- 50 % dodatek za opravljene nočne ure,
 - 5 % konjunktorni dodatek, če ima delavec opravljenih več kot 40 nočnih ur,
 - vsako leto gre 5 delavcev na preventivno okrevanje (vsak delavec iz nočne izmene gre na 5 let na okrevanje),
 - dodatno število točk pri razporejanju počitniških kapacitet,
 - kdor dela v nočni izmeni več kot 6 mesecev nepretrgoma, si pridobi: ženska 3 delovne dni dopusta, moški 2 delovna dneva dopusta,
 - tisti, ki v letu opravi 480 nočnih ur, dobi dodatno 3 dni izrednega dopusta (ženske) in to:
 - pri 200 urah - 1 dan
 - pri 300 urah - 2 dni
 - pri 400 urah - 3 dni
 - pri dodeljevanju stanovanj in stanovanjskih kreditov 50 točk pri kriteriju nočno delo.
- Anketa, ki je bila opravljena med kamniškimi podjetji, je pokazala, da imajo Svilanitovi delavci in delavke največ ugodnosti.

Včasih je tako težko

Slišali smo, da nekaj le ponudimo našim delavcem, ki ponoči delajo na strojih, medtem ko mi spimo. Kako doživljate te noči, kakšen je osebni dohodek in kaj mislite še o drugih ugodnostih, ki smo jih naštel?

Miljković Djula: Z osebnim dohodkom, ki ga zaslužim kot tkalka na troizmenskem delu, sem zadovoljna, vendar pa menim, da ga je premalo. Ko je najlepše, se moraš obleči in iti. Kajti noč je za spanje, ne za delo, doma te čakajo otroci in vse ostale obveznosti. Dodatek za nočno delo bi moral biti večji. Včasih grem zelo težko na nočno delo in bi rajši naredila »plavega« ali pa dala enodnevni zaslužek, kot pa prišla na delo ponoči. Ob koncu dela je človek kar bolan in pride domov kot kak mrlič.

Med dvoizmenskim in troizmenskim delom je razlika v osebnem dohodku premajhna. Zaradi manj režijskih delavcev in pomočnikov na nočni izmeni se zgodi, da delo zaradi raznih okvar ni tako kvalitetno opravljeno, več je napak, kar se potem pozna pri oceni kvalitete in nižjem OD. Poleg tega je človek ponoči manj zbran, kar vpliva na kvaliteto in količino dela.

Tovariš Leskovec Janez, kako pa je z organizacijo proizvodnje v nočni izmeni, ko morda delavk sploh ni, oz. kako vi doživljate to »borbo« za povečevanje nočnega dela neposredno, ko ste vsak dan priča utrujenosti delavk, ko se po delovni noči odpravljate domov?

Leskovec Janez: Glede organizacije na nočnem delu je vsak dan prisotna skrb, ali bodo vse delavke prišle na delo, ali bo kakšna bolniška, ker nadozdomestila tako hitro ne moremo dobiti. Zato smo s tkalkami tudi dogovorjeni, da nas v primeru bolniške že tekem

Z delavkami nočne izmene se moramo drugače pogovarjati

dneva o tem obvestijo, da se do nočne izmene najde nadomestilo. Če v nočni izmeni manjka le ena tkalka, stoji 9 strojev, kar predstavlja v tej izmeni 25 % proizvodnje. Primere odsotnosti zaradi letnih dopustov v nočni izmeni zapolnjujemo z delavkami z dvoizmenškega dela, kar pa je težko, saj ni vsaka sposobna za nočno delo. Posebno mlade delavke nosijo potrdila, da ne smejo delati v nočni izmeni. Včasih je bilo za opravičenost potrebno potrdilo zdravniške komisije, sedaj pa takšno potrdilo napiše naš obratni zdravnik. Skoraj ni primerov, da bi katera odklonila nočno delo, skušajo pa najti različne vzroke, da ponoči ne bi delale.

Z delavkami nočne izmene moramo kontaktirati drugače kot z ostalimi. Vse kar je potrebno se pogovorimo že zvečer, da zjutraj po naporni noči po nepotrebnem ne obremenjujemo delavk z raznimi sestanki, ker so utrujene, imajo prevoze ter obveznosti doma.

Prevozi, skrb za troizmenice

Večina, ki delate na nočnem delu, se vozite z avtobusi ali kako drugače na delo. Iz oddaljenih vasi pot zagotovo ni tako lahka in kako imate organiziran prevoz? Kako doma sprejemajo vaše nočno delo?

Lukan Vera: Če grem z avtobusom, grem od doma že ob 20.45, ker imam precej časa do avtobusne postaje. V preteklosti sem hodila peš, sedaj pa je nekoliko boljše, ko imam lasten prevoz. Ko zjutraj pridem domov, grem spat. Doma imajo razumevanje in me po nočnem delu pustijo pri miru. Vedo, da se moram po nočnem delu spočiti in to jemljejo, kot da sem dopoldne v službi. V začetku je bilo ponoči težko

Doma me razumejo, pravi Vera

delati, sedaj pa sem se že privadila. Dodatek za nočno delo se mi zdi premajhen v primerjavi z nočnim delom moških. Oni nimajo števca, ki bi se jim stalno vrtel, kot me, tkalke.

Trobevšek Ančka: Že več kot 18 let delam nepretrgoma v nočni izmeni in mi nočno delo ne predstavlja več težav. Nekako sem se na nočni ritem navadila, tako da velikokrat, kadar delam dopoldan ali popoldan, ponoči ne morem spati. Sedaj s prevozom na delo nimam več težav, ker se iz Tunjic pripeljem še s tremi drugimi z avtomobilom. Toda bili so tudi časi, ko sem na delo hodila kar s kolesom. Ko so bili otroci manjši, je bilo težko iti zjutraj spat. Sedaj teh problemov ni več, ker so že veliki in me razumejo.

Malica

Na zborih delavcev so delavci sprožili vprašanje malice. Vemo, da so delavci na nočnem delu včasih dobivali malico brezplačno; kako je sedaj in kakšno je vaše mnenje o tem? Kaj mislite o kvaliteti malice, saj je včasih slišati tudi nekaj pripomb v zvezi z njo?

Prašnikar Milena: Mnenja smo, da bi malica na nočnem delu morala biti zastoj. Žal pa hrana velikokrat ni dobra; zlasti so nekvalitetne razne obare in golaži, ki po ves dan stojijo v toplem prostoru. Nimamo dovolj velikega hladilnika, da bi jed v loncu shranili v hladilniku, štedilnik je premajhen, tako da pri nekaterih jedeh rabimo tudi 2 uri, da jed zavre. Včasih je premalo kruha, če je kot priloga paprika, je dobimo samo 2 kozarca za 18 ljudi (ko bi je en sam lahko pojedel 1 kozarec). Med delavci nočne izmene naj se napravi anketa, kjer bi vsi izrazili svoje mne-

Milena Prašnikar o malici, ki je včasih...

nje, kaj bi želeli jesti. Ponoči vsem nam bolj ustreza kaj kislega; nekajkrat je bil zelo dober segedin golaž. Razvil se je splošen pogovor o tem, da je potrebno bolj paziti na nočno malico, morda razmisliti tudi o prerazporeditvi delovnega časa za enega človeka v menzi. S pripravo, pospravljanjem in časom svoje malice 1 delavka v nočni izmeni izgubi 2,5 do 3 ure delovnega časa. Pripomnile so tudi, da je priprava nočne malice v času od 12. do 13. ure prezgodaj. Razmislili naj bi tudi o nabavi novega, večjega hladilnika in štedilnika v tkalnici frotirja.

Tudi delavke previjalnice ste se pred časom prvič soočile z nočnim delom. Kako ste vi, Jagodic Milica, to doživela in kako vaše sodelavke?

Jagodic Milica: Občasno se dogaja, da moramo delati ponoči. Ponoči se previja ponavadi slabša preja (n.pr. Strumica). Problemov glede varstva nimam, moti pa me prevoz v Smrečje s Titanovim avtobusom. Voznega reda se ne držijo točno, včasih pride avtobus že minuto ali dve po 6. uri zjutraj, včasih pa šele okrog 7. ure. Tudi zvečer ni dosti boljše. Ob 21. uri moram biti že na postaji, čeprav potem včasih čakam več kot pol ure. V Titanu menda, kadar ni avtobusa, delavci kar nadaljujejo z delom v naslednjo izmeno in sploh ne gredo domov. Ob delovnih sobotah pridem včasih domov z nočne izmene šele okoli 8. ure.

In kako naprej – tkalke ali tkalci?

Torej vi ste tovarišica Trobevškova že izkušena tkalka. Kako gledate na to, da imajo mlade delavke že ob razgovorih za sprejem na delo odklonilno stališče do nočnega dela in zakaj toliko mladih tkalk ni sposobnih za delo ponoči?

Trobevšek Ančka: Mladim danes ničesar ne manjka, kar lahko isto rečem za moje otroke. Vsej tej povojni generaciji mladih starši nudimo vse, zato si tudi mladi raje poiščejo delo drugaje, da mu le ni treba ponoči na delo. Sicer pa opažam, da mlada dekleta in žene premalo pazijo na svoje zdravje, se premalo oblečejo, so razvajene, premalo ali nič ne jedo, hrano pa nado-meščajo s kavo in cigaretami. Nič čudno, da potem marsikatera ni sposobna za napore, ki jih noči prav gotovo zahtevajo.

Stekel je tudi vsesplošni pogovor o uvajanju moških tkalcev za nočno delo. Z ozirom na spretnost so bila mnenja različna, vendar je znano, da je v tujini veliko moških – tkalcev na nočnem delu. Tudi pri nas bi morali misliti na to že pri usmerjanju učencev

ob zaključku osnovne šole, da bi se vključili v šolo usmerjenega izobraževanja v Kranju, da bi čez čas lahko kadrovali te učence za tkalce.

Leskovec Janez: Pred časom smo imeli 12 moških tkalcev na nočnem delu. Nekateri so bili prizadevni, vendar je bil prisoten tudi problem samskih stanovanj. Morda bo sedanja brezposelnost pripomogla k ponovnemu usposabljanju moških tkalcev za nočno delo.

Torkar Florjan: V tujini imajo nekatere firme same moške tkalce, ki so istočasno še mehaniki in snemalci. Seveda so temu primerno tudi plačani.

Starejše tkalke so tudi povedale, da jim dodatni dnevi tako izrednega ali rednega dopusta, če delajo v nočni izmeni, nič ne koristijo, ker že z daljšim delovnim stažem dobijo dneve dopusta, ki jim jih je dovoljeno koristiti (27 dni po starosti 50 let). Mnenja so, da

bi naj se dodatni dopust za nočno delo štel posebej.

Še bi se lahko pogovarjali, vendar so se urini kazalci že krepko premaknili čez 14. uro. Pa smo morali končati prav takrat, ko je pogovor postal sproščen in neposreden. Kar je ostalo nedorečenega in neizgovorjenega, pa naj ostane še za drugič!

Hubad Anka

SOCIALNI POLOŽAJ ŽENA DANES

S tem člankom želim dati svoj prispevek za mednarodni dan žena. Ne bi se razpisal o tem, od kdaj in zakaj v naprednem svetu praznujemo 8. marec. O tem je veliko napisanega in tudi otroci se v šoli učijo o pomenu tega dne. Želim le nekoliko osvetliti socialni položaj žene danes. Res je, da nisem poklican, da bi razrešil to vprašanje, toda ob opazovanju vsakodnevnega življenja se v človeku vzbujajo določene asociacije. O tem, kako živi in dela žena danes, večkrat pišemo, predvsem v ženskih revijah. Mnogi članki imajo premalo tehtne vsebine. Določena socialna vprašanja žene, matere, delavke se ne rešujejo ali z veliko težavo (n.pr. podaljšan porodniški dopust). Veliko bi se dalo o tej temi pisati in predlagati konkretne rešitve.

Žene dvajsetega stoletja preživljajo razvoj emancipacije skozi tri razvojne faze. V najboljšem položaju so žene zapadnega sveta, na drugem mestu so žene socialističnega tabora in na tretjem, najslabšem položaju so žene v nerazvitem svetu. Ta vprašanja zahtevajo odgovor – zakaj? Žene zapadnega, razvitega sveta nimajo še popolne pravne enakosti (volilna pravica, enako plačilo, zasedanje vodilnih položajev in še kaj). Razvit pa je materialno pravni položaj žene. V zapadnem svetu zasluži mož, ki je količkar priden delavec, toliko, da zlahka preživlja svojo družino. Žena se sama odloči, ali se bo zaposlila, ali bo doma gospodinja. Družina in država se več posvečata skrbi in vzgoji mladega rodu. Žene v socialistični skupnosti imajo formalno pravno vse pravice, ni-

majo pa materialnih možnosti, da bi zapisane pravice uveljavljale v vsakdanjem življenju. Če se hočejo preživljati, morajo prevzemati najtežja dela (gradbene delavke, šoferke kamionov, komunalne delavke, dežurati cele noči in podobno). Na najslabšem pa so žene v arabskem in nerazvitem svetu. Vsa oblast v družini izvira in pripada možu gospodarju. K temu moram dodati, da na medsebojne odnose med spoloma vplivajo še globoko zakoreninjene navade in tradicije. Da bi dosegli popolno emancipacijo žena v družbi, bomo potrebovali še veliko časa. Te korenine so v vzgoji, tako v šolah, kot v vrtcih. Niso redki primeri, ko vzgojitelji delajo razliko med spoloma. Tudi v družinah je vzgoja dvolična. Največkrat so dečki v privilegiranem položaju.

Tudi v naši samoupravni družbi ima žena – mati dokaj težak socialni položaj. Slovenija se ponaša s podatkom, da je ena med prvimi deželami v Evropi po zaposlenosti žena. To je lepo in prav, da so žene vključene v vse veje gospodarstva in družbenega življenja.

Toda ta masovnost nosi s seboj veliko negativnih posledic. Družinska idilika je iginila, opaža se pomanjkljiva vzgoja otrok, padanje natalitete, pohlep po imetju in živčna napetost. Res je, žena je v naši družbi postala pravno in materialno manj odvisna od moža. Žene so odrinile može iz šol, javnih služb, bank in pošt. S tem so prevzele velikansko odgovornost na svoja pleča pri vseh družbenih procesih, ker je porušeno ravnotežje. Industrializacija in družbena dejavnost požirata milijonske množice ljudi in jih robotizirata, da postaja človek človeku volk. Ta pojav ženam na področju enakopravnosti ni prinesel eldorada.

Industrializacija je ženam naprtla še več skrbi in dela. Žena je postala v času, ki ga živimo, srednjeveška guvernantka s 16-urnih delavnikom. Kako nič kaj prijetne prizore vidimo zjutraj, ko v mrazu in dežju stiskajo matere v naročje otroke in z njimi hite v vrtec. Koliko joka in slabe volje mora premagati, predno zbudi otroka in ga končno odda v varstvo. Naslednja skrb je pred njo, kako bo opravila že utrujena in živčno napeta naloge na svojem delovnem mestu, kako bo dosegla normo. Ravno, ko se malo umiri, se krivulja napetosti proti koncu delovnega časa ponovno dviga. Že spet v vrtec, v trgovino in domov. Hladno stanovaje, vse razmetano, nič kuhanega. Pošteno poprijeti za delo in zanjo se je pričel drugi delavnik. Če ima žena dobrega življenjskega tovariša, je položaj

nekoliko ugodnejši. Če pa mora nositi sama vsa bremena gospodinjstva, s konkretno enakostjo ni ničesar pridobila. Večina mož dela izmensko delo, delajo izven kraja prebivališča, delajo nadure ali pa po delu šušmarijo, da bi kaj več zaslužili in lažje preživeli družino. Ženi ne preostane nič drugega kakor da dela dva »šihata«, čeravno ima dobrega moža (glej Siva ekonomija, NAŠA ŽENA, št. 1). V tem tičijo razlogi, da se žena delavka na more ak-

tivneje vključiti v samoupravni sistem in družbeno politično delo, kot je to večkrat rečeno.

Nihče ne more oporekati, da večina žena, mater ne dela več kot zmore. Končni rezultat njenega truda polnega dela za 35-letni delovni staž in še enkrat toliko dela za dom in družbeno produkcijo, je socialna podpora namesto primerna pokojnina za minulo delo.

Konda A.

Investicije v letu 1986

Investicijska dejavnost v strojno opremo zadnjih nekaj let ni bila takšna kot smo je bili vajeni, ko smo stalno dopolnjevali in menjali tehnološko opremo, to se predvsem nanaša na tkalske stroje. Razlog za takšno stanje je v devizni zakonodaji, katera je še posebno prizadela našo delovno organizacijo. Sviliti je že v preteklih letih moral s svojim izvozom, od katerega smo dobili le okrog 46 % deviz, določeno obdobje pa še manj, pokrivati vse potrebe našega direktnega uvoza. Glavni delež deviz pa smo morali dati predilnicam za uvoz bombaža in njihovih rezervnih delov, tako je za naše potrebe za uvoz strojne opreme ostalo bore malo deviz. Zavedajoč se, da brez dopolnjevanja in modernizacije strojne opreme ne bomo mogli slediti zahtevam svetovnega trga, za to iščemo vse možne varijante za uvoz strojne opreme.

Že v preteklem letu, ko je bilo omogočeno najetje kredita za strojno opremo, smo se odločili za nabavo večjega števila raznih specialnih šivalnih strojev za konfekcijo in šivalnico, saško snovalo za potrebe tkalnice frotirja. Posebno pomembna pa je tudi nabava modernega visokofrekvenčnega sušilnika za sušenje bombažne preje po beljenju in barvanju na križnih navitkih. Ta sušilnik nam bo omogočil boljšo kvaliteto, večje kapacitete in visok prihranek na energiji, katere cena je v nenehnem porastu.

Z razpoložljivimi deviznimi sredstvi koncem leta 1985 nam je uspelo, da smo dobili še dovoljenje za uvoz in naročili barvni aparat za barvanje frotir tkanine v manjših količinah. Ta aparat nam bo posebno koristil v tistih primerih, ko je potreba tkanin v posameznih barvah veliko manjša, kot pa je velikost partije v sedanjih barvnih aparatih, tako so se nam večkrat kopičile zaloge določenih tkanin, ki jih nismo potrebovali, za ostalo pa nam je zmanjkalo metraže. Z novim aparatom bomo lahko delali dosti bolj racionalno in ceneje.

Za potrebe šivalnice smo naročili tudi stroj za rezanje po širini, kateri je od

naših, ki jih imamo v proizvodnji, že veliko bolj izpopolnjen. Vsi omenjeni stroji, ki so naročeni, bodo izdobljeni v letošnjem letu, zadnji v mesecu maju.

Za potrebe TOZD-a Svile pa smo naročili dva tkalska stroja z žakardom, s katerim bo možna večja zadovoljitev potreb, katere ima Svila in ji ta investicija veliko pomeni pri povečanju njene proizvodnje in poslovanja.

V letošnjem letu nadaljujemo z naročili opreme, seveda v okviru možnosti, saj je izšel nov predpis o uvozu opreme, kateri velja s sprejetjem novega deviznega zakona.

Ta predpis nam dovoljuje uvoz opreme le v višini vrednosti, ki jo predstavlja 7 % od našega izvoza in 31 % od naše amortizacije. To so seveda premajhna sredstva, da bi pokrila naše najnujnejše potrebe, zato iščemo inozemske kredite, konkretno za uvoz 12 kom. brezčolničnih tkalskih strojev za frotir. V zvezi s tem smo že imeli razgovore s francosko firmo Diederich in švicarsko firmo Saurer, obe nam dajeta možnost nabave na kredit, odločili se bomo za varianto, katera bo najugodnejša. Poleg tkalskih strojev pa imamo še potrebe po automatu za robljenje brisač po širini in dolžini, pakirnem stroju in več raznih šivalnih strojev manjše vrednosti in še nekaj drugih strojev. Koliko nam bo uspelo uvoziti od željene opreme nam trenutno še ni povsem poznano, vse pa bomo naredili, da uvozimo vsaj tkalske stroje. Vzporedno z omenjenimi krediti pa smo prisotni tudi pri izdelavi elaborata za kredit, katerega naj bi dala za tekstilno industrijo Svetovna banka in v kolikor bi ta kredit uspel, gremo v nadaljno nabavo frotir strojev, kot imamo predvideno v srednjeročnem planu. Nadaljna naša investicijska dejavnost je na pripravi načrtov za razširitev prostorskih kapacitet ob obstoječi tkalnici frotirja, da bi ob priliki, ko bi nam finančne možnosti dopuščale razširili naše proizvodne prostore za potrebe kot smo predvideli v naših srednjeročnih načrtih.

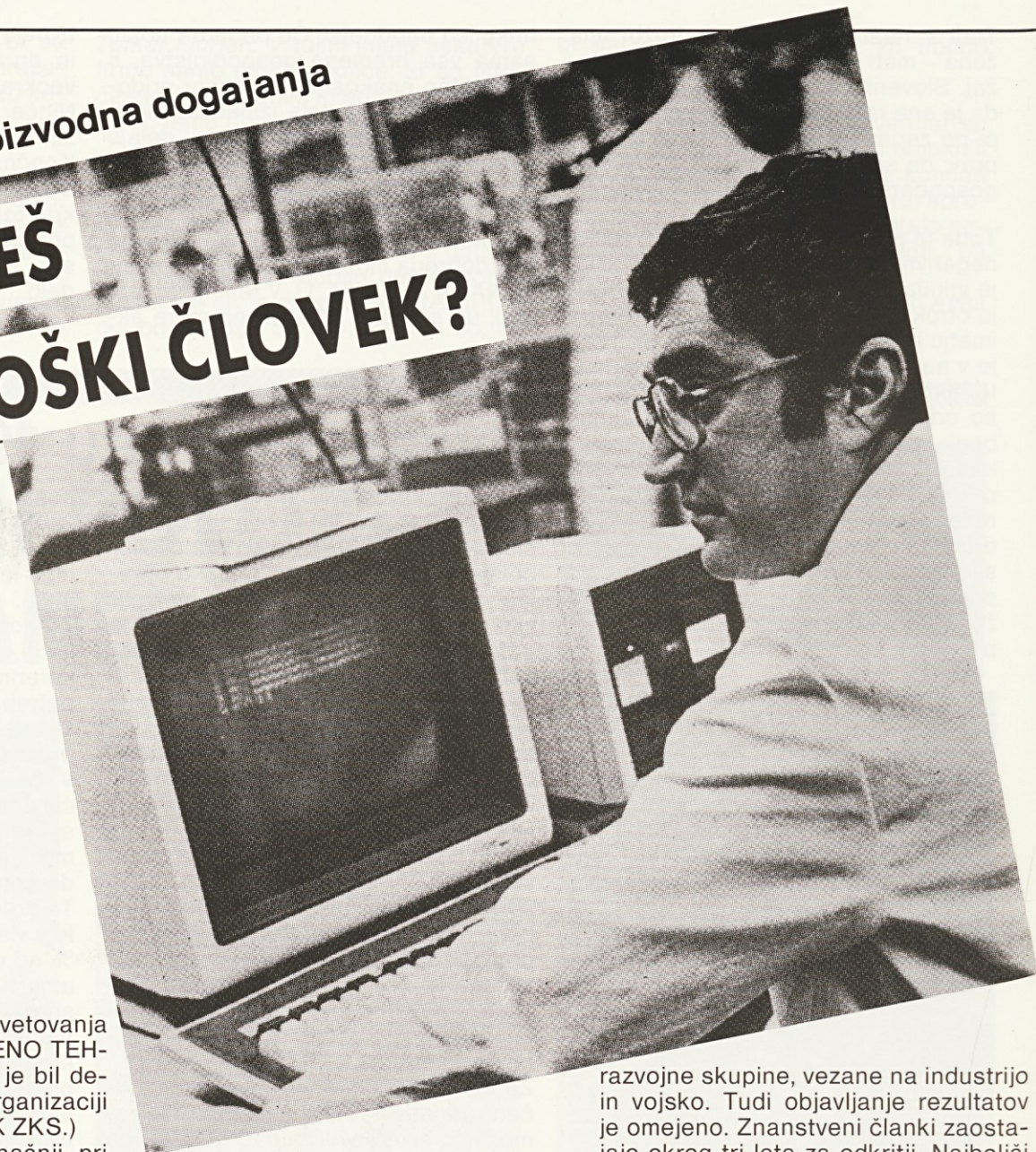
Matija Jenko

Proizvodna dogajanja

KAM GREŠ

TEHNOLOŠKI ČLOVEK?

Sposojeno
iz drugih glasil

(Nekateri poudarki s posvetovanja NAŠ RAZVOJ IN ZNANSTVENO TEHNOLOŠKA REVOLUCIJA, ki je bil decembra 1985 v Poljčah, v organizaciji Marksističnega centra pri CK ZKS.)

Presenetljivo je, da dandanašnji pri nas še obstaja dilema o tem, ali naj se vključimo v svetovno znanstveno tehnološko revolucijo ali ne. Taka dilema se lahko pojavi samo v skrajno nerazgledanih in konservativnih krogih.

Tehnološki razvoj je predvsem tudi družbena kategorija, katere zanikanje ne vodi le v gospodarsko, temveč tudi v kulturno zaostalost, kar lahko neposredno ogrozi še zlasti majhne narode, kakršni smo Slovenci, ki poleg tega živimo kar v štirih državah. V primeru, da se že sedaj v okviru svojih možnosti ne bi odločili intenzivno slediti tehnološkemu razvoju v svetu, bi morali že naši otroci iskati zaposlitev v tujini, njihovi otroci pa zanesljivo ne bi bili več Slovenci! Obenem pa imamo kot najbolj razvita republika tudi največjo odgovornost do manj razvitih. Pomagali jim bomo lahko le, če se bomo sami neovirano razvijali.

Razvoj zahtevnih tehnologij na svetovnem trgu vse bolj odvzema možnost konkuriranja z nizko ceno izdelkov, ki je v nerazvitih deželah osnova

na na poceni surovinah in delu. Surovine se izrabljajo, ceneno delo pa postaja z robotizacijo proizvodnje vse manj konkurenčno.

V današnjem času je največja in bolj ali manj *edina možnost za razvoj znanje*, posebno v skromnih materialnih pogojih, vendar je to še vedno samo možnost, dokler se načrtno ne vključi v procese planiranja, odločanja in ustvarjalnosti. Znanje samo je seveda le vmesni, in ne končni cilj. Cilj je svobodna osebnost. V tem smislu tudi napor za demokratizacijo nujno vključujejo znanost. Posameznik, ki ne razume bistva predlogov za odločanje, v njem sodeluje le navidezno.

Visoke tehnologije se koncentrirajo le v peščici najbolj razvitih držav. 85 % novega znanja proizvaja danes le 10 držav. To novo znanje pa je težko dostopno. Nekdaj odprte mednarodne raziskovalne skupine tvorijo sedaj večinoma zaprte mešane raziskovalno-

razvojne skupine, vezane na industrijo in vojsko. Tudi objavljane rezultate je omejeno. Znanstveni članki zaostajajo okrog tri leta za odkritji. Najboljši dosežki strateškega pomena sploh niso objavljeni niti patentirani. Napredaj je torej le drugorazredni know-how.

V takih razmerah znanje lahko prenaša le v ta namen usposobljen raziskovalec, ki je obenem močno mednarodno povezan in dejaven.

V navidezni dilemi: tehnološka revolucija da ali ne, se pogosto pojavlja ugotovitev, da ogromna populacija strokovno nekvalificiranih delavcev ni življenjsko zainteresirana za nove tehnologije, ker se boji brezposelnosti. Taka bojazen je dolgoročno gledano neutemeljena, kajti zaostajanje v tehnologiji zaposlenost neprimerno bolj ogroža.

Mislím, da zajec tiči v drugem grmu. Mnogi se bojijo, da se bodo morali »na stara leta« ponovno učiti in ustvarjalno misliti, čeprav za to niso več sposobni.

Če v ustvarjalno delo štejemo tako preprosto iznajdljivost, ki jo v vsakdanjem življenju, posebno v domačem

okolju, vsakdo izkazuje, kot tudi vrhunsko ustvarjalnost, so za novo znanje odprta vrata vsakemu delavcu.

Prepričanje, da se človekove intelektualne sposobnosti razvijajo le do zaključka telesnega dozorevanja, potem pa začno stagnirati in končno nazadovati, je sodobna znanost ovrgla. Človek lahko intelektualno raste pozno v starost, seveda če se prej ne pojavijo bolezenski degenerativni procesi. V nasprotju s splošnim prepričanjem to pomeni, da je človek tudi v poznih letih še sposoben učenja in ustvarjalnega dela, če ima za to interes. Ugotovljeno je, da je najbolj ustvarjalno obdobje med 30 in 50 letom. V tem času je zrela oseba najbolj sposobna sprejemati nove življenjske nazore, vrednostne sisteme, predstave o samem sebi itd. Na pragu informacijske dobe je začela izumirati tudi institucija poklica. Delovne zahteve se bodo od superspecializacije obrnile v splošna strokovna znanja in od rutinskega v ustvarjalno delo.

Nenehno učenje in produkcija novega znanja bosta osnovni, neizogibni značilnosti delovnega procesa, ker se bodo rutinska dela vse bolj avtomatizirala in robotizirala, na ta način pa v proizvodnem procesu nadomestila človeka in ga s tem osvobodila.

Možnost omejenega nadomeščanja ima usodni pomen v spoznanju, da v procesu proizvodnje človek ni več neposredno potreben in da v končni konsekvenci rutinsko delo ni svojsko človeku kot ustvarjalnem bitju. Tudi proces odtujitve človeka od dela se nanaša predvsem na ponavljajoče se delo, v katerem človeku ni dana možnost projekcije samega sebe v izdelek, medtem ko skozi ustvarjalno delo lahko izrazi in uresničuje svojo osebnost.

Pomen ustvarjalnega dela, usmerjenega v tehnološki napredek torej ni samo kategorija brezobzirnega prestiža, temveč predvsem človekova intimna danost, katere izražanje ga lahko neposredno osrečuje.

Človek je edino bitje, ki je usmerjeno v prihodnost. Nova spoznanja, ki se mu nenehno porajajo, predstavljajo nezaustavljiv proces spreminjanja obstoječega. Ta proces sicer razlaga kot pot v večje blagostanje, čeprav obenem priznava, da iz vsakega rešenega problema vznikne nov in da je napredek pravzaprav obratno sorazmeren z njegovo srečo.

In kako v naši DO skrbimo za razvoj znanja, ustvarjalnosti? Je zahtevana izobrazba v razvidu del in nalog zagotovilo za boljši jutri, če tega zagotavljamo danes le z delovnimi izkušnjami?!

AD

Iz uradnih listov
za življenje

NOVOSTI ZAKONA O TEMELJNIH VARNOSTI CESTNEGA PROMETA

nadaljevanje in konec

210. člen: Z denarno kaznijo 2.500 dinarjev se kaznuje takoj na mestu za prekršek:

1. voznik, ki vozi na cesti v naselju s hitrostjo, ki je nad 10 do 30 km na uro večja od dovoljene hitrosti oziroma voznik, ki vozi na cesti izven naselja s hitrostjo, ki je več kot 30 do 50 km večja od dovoljene hitrosti.

2. voznik, ki se srečuje z drugim vozilom v nasprotju s 57. členom tega zakona: »Na delu ceste z velikim vzdolžnim nagibom (gorske in druge ceste), na katerem je srečevanje vozil nemogoče ali zelo otežkočeno, mora voznik vozila, ki vozi navzdol, pa opazi, da mu prihaja navkreber nasproti drugo vozilo, na primernem mestu ustaviti svoje vozilo.

Ne glede na prvi odstavek tega člena, mora voznik, ki vozi na cesti iz omenjenega odstavka navkreber, ustaviti svoje vozilo, če ima pred seboj za to primerno vozilo, ki omogoča varno srečanje in če bi moralo eno od vozil pri srečanju zapeljati nazaj, če ne bi ravnal tako.

Kadar mora na cesti iz prvega odstavka tega člena eno od vozil pri srečanju zapeljati nazaj, mora zapeljati nazaj: vsako vozilo, ki se srečuje z vozilom, ki vleče priklopno vozilo; tovorno motorno vozilo, ki se srečuje z avtobusom; lahko vozilo, ki se srečuje z vozilom višje kategorije, ali če so vozila iste kategorije, vozilo, ki vozi navzdol, razen če je glede na razmere in položaj vozil na cesti lažje, da stori to voznik vozila, ki vozi navkreber.«

3. voznik, ki v primerih iz tretjega odstavka 61. člena tega zakona ne premakne svojega vozila k desnemu robu vozišča oziroma ustavi vozila na primernem mestu;

4. voznik, ki vleče s svojim vozilom ponoči vozilo na motorni pogon v nasprotju z 81. členom tega zakona;

5. voznik vozila na motorni pogon, ki ravna glede uporabe zasenčenih luči v nasprotju z drugim in tretjim odstavkom 86. člena zakona:

Namesto bleščečih luči mora uporabljati voznik vozila na motorni pogon za osvetljenje ceste zasenčene luči:

1. pred srečanjem z drugim vozilom na razdalji, s katere oceni, da z lučmi svojega vozila slepi voznika vozila, ki mu prihaja nasproti, in ob srečanju z drugim vozilom, ko prižge voznik tega vozila zasenčene luči ali ko z izmeničnim prižiganjem in ugaša-

njem luči opozarja, da ga bleščeče luči motijo, vselej pa na razdalji manj kot 200 m;

2. tisti čas, ko vozi za drugim vozilom na kratki razdalji v takšnem položaju, da slepi z bleščečimi lučmi svojega vozila voznika vozila pred seboj;

3. tisti čas, ko vozi mimo organizirane kolone ali sprevoda pešcev;

4. kadar vozi po cesti, ki je tik ob plovni poti, ali ob železniški ali tramvajski progi –ob srečanju s plovilom oziroma vozilom, ki vozi po tirnicah in prihaja iz nasprotne smeri.

5. Ponoči, kot tudi podnevi ob zmanjšani vidljivosti mora imeti voznik vozila na motorni pogon med vožnjo prižgane na vozilu najmanj zasenčene luči za osvetljevanje ceste.

6. voznik vozila na motorni pogon, ki v megli ne uporablja predpisanih luči ali če uporablja luči za meglo na način, ki je v nasprotju z 88. členom tega zakona: »Po megli mora imeti voznik vozila na motorni pogon prižgane zasenčene luči za osvetljevanje ceste ali luči za meglo ali obojne luči hkrati. Luči za meglo je dovoljeno uporabljati samo po megli ali ob zmanjšani vidljivosti. Luči za meglo smejo biti na sprednji strani vozila bele ali rumene barve, na zadnji strani pa morajo biti rdeče barve.«

7. voznik motornega vozila, ki ustavi vozilo na avtomobilski cesti ali ki na avtomobilski cesti obrača vozilo iz ene prometne smeri v nasprotno ali vozi nazaj;

8. voznik tovornega motornega vozila, ki ravna v nasprotju s 114. členom tega zakona: »Na avtomobilski cesti, ki ima tri ali več prometnih pasov, namenjenih za promet vozil v eni smeri, smejo vozniki tovornih vozil, katerih največja dovoljena teža presega 3.500 kg in vozniki skupin vozil, daljših kot 7 m, voziti le po dveh prometnih pasovih ob desnem robu vozišča.«

9. voznik, ki stori pri vožnji skozi predor z vozilom kaj, kar je v predoru prepovedano (117. člen: »Voznik, ki vozi skozi predor, v predoru ne sme ustavljati vozila; prav tako v predoru ni dovoljeno obračanje in ne vožnja nazaj.«);

10. voznik, ki vozi vozilo, ki je obremenjeno v nasprotju s prvim odstavkom 121. člena tega zakona;

11. voznik, ki ravna v nasprotju z drugim odstavkom 174. člena tega zakona: »Če se pri vožnji takega vozila menjata dva voznika in če je na vozilu prirejeno ležišče, ki omogoča enemu od njiju, da počiva leže, mora imeti vsak voznik najmanj 8 ur nepretrganega počitka v vsakih 30 urah potovanja.«

Če je s prekrškom iz prvega odstavka tega člena povzročena neposredna nevarnost za drugega udeleženca v prometu ali prometna nezgoda, se storilec kaznuje z denarno kaznijo od 4.000 do 25.000 dinarjev ali s kaznijo zapora do 60 dni.

Za prekršek iz prvega odstavka tega člena, s katerim je povzročena neposredna nevarnost za drugega udeleženca v prometu ali prometna nesreča, se lahko vozniku izreče tudi varstveni ukrep prepovedi vožnje motornega vozila za čas od 30 dni do šest mesecev.

211. člen: Z denarno kaznijo 1.500 dinarjev se kaznuje takoj na mestu za prekršek:

1. voznik, ki vozi vozilo za prevoz otrok, ki ni označeno s posebnim znakom;
2. voznik, ki ne omogoči vključitve v promet vozilu za javni mestni prevoz potnikov ali posebno označenemu vozilu za prevoz otrok, kadar ta vozila zapuščajo postajališče;
3. voznik vozila za javni mestni prevoz potnikov ter voznik posebno označenega vozila za prevoz otrok, ki pri vključevanju v promet s postajališča ravna v nasprotju z drugim odstavkom 33. člena tega zakona;
4. voznik, čigar vozilo ima v nasprotju s prvim odstavkom 37. člena tega zakona spredaj svetlobne, svetlobno-signalne in odsevajoče naprave ali snovi, ki dajejo rdečo luč, zadaj pa naprave, ki dajejo belo luč;
5. voznik, ki spreminja način vožnje vozila tako, da naglo zmanjšuje hirost vožnje (prvi odstavek 44. člena: »Voznik ne sme spreminjati načina vožnje vozila tako, da bi naglo zmanjšal hitrost vožnje, razen ob neposredni nevarnosti.«);
6. voznik, ki ravna pri znatnejšem zmanjšanju hitrosti vožnje v nasprotju z drugim odstavkom 44. člena tega zakona: »Voznik, ki ima namen znatneje zmanjšati hitrost vožnje, je dolžan, razen ob neposredni nevarnosti, to storiti tako, da ne spravi v nevarnost ali da v večji meri ne ovira drugih voznikov, ki vozijo za njim, kot tudi, da jih na svoj namen opozori tako, da vključi zavorno luč ali da ustrezen znak z roko.«
7. voznik, ki vozi v cestnem prometu vozilo, na katerem ni predpisane označbe njegove največje dovoljene hitrosti;
8. voznik, ki se približuje križišču s tolikšno hitrostjo, da se ne more ustaviti in pustiti mimo vozil, ki imajo na križišču prednost;
9. voznik, ki vozi čez križišče v nasprotju s 3. odstavkom 51. člena tega zakona: »Voznik mora na zadostni razdalji pred križiščem zavzeti z vozilom položaj na tistem prometnem pasu, po katerem mora voziti čez križišče.«
10. voznik, ki zavije na križišču v smeri, ki je označena s svetlečo zeleno puščico in pri tem ovira promet vozil, ki vozijo po cesti, na katero vstopa ali ne pusti mimo pešcev, ki gredo čez vozišče;
11. voznik, ki ne vozi v obvezni smeri, ki jo kaže zelena luč v obliki zelene svetleče puščice;
12. voznik, ki mu je s svetlobnim prometnim znakom dovoljena vožnja na križišču, če je zapeljal nanj, čeprav je promet tako gost, da se mora na križišču ustaviti in na ta način ovira ali onemogoča promet drugih vozil, ki prihajajo z bočnih vozišč;
13. voznik, ki se v primeru iz prvega odstavka 61. člena tega zakona ne umakne s

svojim vozilom k desnemu robu vozišča: »Voznik, ki je dobil znak za prehitavanje s svoje leve strani, se mora umakniti s svojim vozilom k desnemu robu vozišča. Voznik prehitavanega vozila ne sme medtem, ko ga prehitava drugo vozilo, povečevati hitrosti svojega vozila.

Če premajhna širina vozišča ali njegovo stanje ne omogoča prehitavanja, ne da bi bila ogrožena varnost prometa, je voznik vozila, ki se premika počasneje kot vozila, ki vozijo neposredno za njim, dolžan umakniti svoje vozilo na primernem mestu, takoj ko mu je to mogoče, in pustiti mimo hitrejša vozila.«

14. voznik, ki pri prehitavanju ne vozi svojega vozila na potrebni razdalji od vozila, ki ga prehitava;
15. voznik, ki prehitava drugo vozilo, ki se približuje zaznamovanemu prehodu za pešce ali ki vozi čez tak prehod;
16. voznik, ki ustavi ali parkira svoje vozilo v nasprotju s 74. členom tega zakona:

Voznik zlasti ne sme ustaviti ali parkirati vozila:

1. na zaznamovanem prehodu za pešce in na razdalji manj kot 5 m od takega prehoda in ne na prehodu kolesarske steze čez vozišče;
2. na prehodu ceste čez železniško ali tramvajsko progo v ravnini;
3. na železniški ali tramvajski progi in ne v bližini take proge, če s tem preprečuje promet vozil, ki vozijo po tirnicah;
4. na križišču in na razdalji manj kot 5 m od najbližjega roba prečnega vozišča;
5. v predorih, na mostovih, v podvozih in na nadvozih ter na delih ceste pod mostovi in nadvozi;
6. na delu ceste blizu vrha klanca in na ovinku, kjer je preglednost ceste nezadostna in kjer druga vozila ne bi mogla brez nevarnosti voziti mimo;
7. na delu javne ceste, kjer bi bil prost prehod med ustavljenim ali parkiranim vozilom in nepretrgano vzdolžno črto na vozišču ali nasprotnim robom vozišča oziroma kakšno oviro na cesti širok manj kot 3 m;
8. na mestu, na katerem bi vozilo zakrivalo drugim udeležencem v prometu postavljeni prometni znak ali napravo, ki daje svetlobne prometne znake.«

17. voznik, ki na vozišču ustavljenega vozila ne zaznamuje s posebnim znakom, kot je predpisano v 76. členu tega zakona;

18. voznik vozila na motorni pogon, ki uporablja luči za označevanje vozila v nasprotju s 78. členom tega zakona;

19. voznik vozila na motorni pogon, katerega največja dovoljena teža je 3.500 kg ali ki je dolgo več kot 7 m, če ne vozi s svojim vozilom na predpisani razdalji za takim vozilom pred sabo;

20. voznik vprežnega vozila, ki ne vodi vprežnega vozila, dokler se premika po cesti, ali ki pusti vprežno vozilo na cesti brez nadzorstva;

21. voznik, ki ovira prehod pešcev, ki so stopili na zaznamovani prehod za pešce, na katerem je promet urejen s svetlobnimi prometnimi znaki ali znaki, ki jih daje pooblaščen oseba, če jim je na takšnem prehodu dovoljen prehod;

22. voznik motornega vozila, ki ravna pri vleki drugega motornega vozila po avtomobilski cesti v nasprotju z drugim odstavkom 112. člena tega zakona: »Ne glede na prvi odstavek tega člena je vleka vozil iz omenjenega odstavka dovoljena po avtomobilski cesti, če je vzrok za vleko nastal med vožnjo motornega vozila po avtomobilski cesti, vendar le po skrajnem desnem prometnem pasu do prve priključne ceste, po kateri je mogoče vlečno vozilo izključiti iz prometa na avtomobilski cesti.«

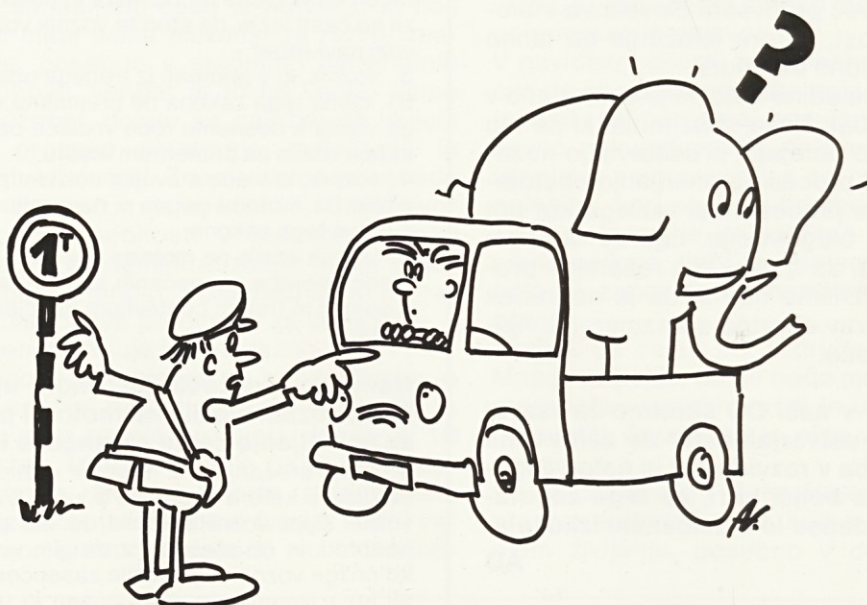
23. voznik motornega vozila, ki na avtomobilski cesti ne vozi po skrajnem desnem prometnem pasu, kadar ta pas ni zaseden z vozili v koloni;

24. voznik motornega vozila, ki se z motornim vozilom vključuje oziroma izključuje z avtomobilske ceste v nasprotju s 115. členom tega zakona: **Voznik, ki se z motornim vozilom vključuje v promet na avtomobilski cesti, mora:**

– voziti po posebnem pospeševalnem pasu, če je priključena cesta podaljšana s takšnim pasom in se vključiti v promet na avtomobilski cesti s tem, da da ustrezeni znak, tako da ne ogroža vozil, ki vozijo po njej;

– pustiti mimo vozila, ki vozijo po avtomobilski cesti, če na mestu, kjer se vključuje v promet na avtomobilski cesti, ni posebnega pospeševalnega pasu.

Voznik, ki se z vozilom izključuje iz prometa na avtomobilski cesti, mora z njim pra-

vočasno zavzeti položaj na skrajnem desnem prometnem pasu in čimprej preiti na poseben zaviralni pas, če ima vhod na priključno cesto takšen pas.«

25. voznik motornega vozila, ki ravna na cesti, ki je rezervirana za motorna vozila, v nasprotju s prvim in tretjim odstavkom 111. člena, drugim odstavkom 112. člena ter 114. in 115. členom tega zakona.

Prvi in tretji odstavek 111. člena se glasi: »Na avtomobilski cesti voznik ne sme ustavljal motornega vozila, razen na površinah izven vozišča, ki so za to posebej urejene in zaznamovane.

Na avtomobilski cesti nista dovoljena obracanje vozila iz ene prometne smeri v nasprotno in ne vožnja nazaj.«

Drugi odstavek 112. člena se glasi: »Ne glede na prvi odstavek tega člena je vleka vozil iz omenjenega odstavka dovoljena po avtomobilski cesti, če je vzrok za vleko nastal med vožnjo motornega vozila po avtomobilski cesti, vendar le po skrajnem desnem prometnem pasu do prve priključne ceste, po kateri je mogoče vlečno vozilo izključiti iz prometa na avtomobilski cesti.«

114. člen se glasi: »Na avtomobilski cesti, ki ima tri ali več prometnih pasov, namenjenih za promet vozil v eni smeri, smejo vozniki tovornih motornih vozil, katerih največja dovoljena teža presega 3.500 kg, in vozniki skupin vozil, daljših kot 7 m, voziti le po dveh prometnih pasovih ob desnem robu vozišča.«

115. člen se glasi: »Voznik, ki se z motornim vozilom vključuje v promet na avtomobilski cesti, mora:

1. voziti po posebnem pospeševalnem pasu, če je priključna cesta podaljšana s takšnim pasom in se vključiti v promet na avtomobilski cesti s tem, da da ustrezen znak, tako da ne ogroža vozil, ki vozijo po njej;

2. pustiti mimo vozila, ki vozijo po avtomobilski cesti, če na mestu, kjer se vključuje v promet na avtomobilski cesti, ni posebnega pospeševalnega pasu.

Voznik, ki se z vozilom izključuje iz prometa na avtomobilski cesti, mora s njim pravočasno zavzeti položaj na skrajnem desnem prometnem pasu in čimprej preiti na poseben zaviralni pas, če ima vhod na priključno cesto takšen pas.«

26. voznik, ki obremeni vozilo, ki ga vozi, v nasprotju z 2. do 5. točko drugega odstavka 121. člena tega zakona;

27. voznik, ki ravna glede nakladanja tovora na vozilo ali glede označevanja tovora v nasprotju s 122. členom tega zakona;

28. voznik, ki ponoči, kot tudi podnevi ob zmanjšani vidljivosti ne označi tovora na vozilu na način iz 123. člena tega zakona;

29. udeleženec v prometu, ki ne upošteva omejitev, prepovedi ali obveznosti, izraženih s postavljenimi prometnimi znaki, razen prometnih znakov za omejitve hitrosti;

30. voznik motornega in priklopnega vozila, registriranega v tuji državi, če nima veljavnega prometnega dovoljenja, registrskih tablic ali mednarodne označbe države registracije po prvem odstavku 189. člena tega zakona.

Če je s prekrškom iz prvega odstavka tega člena povzročena neposredna nevarnost za drugega udeleženca v prometu ali prometna nezgoda, se storilec kaznuje z denarno kaznijo od 2.000 do 12.000 dinarjev ali s kaznijo zopora do 40 dni.

Za prekršek iz prvega odstavka tega člena, s katerim je povzročena neposredna ne-

varnost za drugega udeleženca v prometu ali prometna nesreča, se lahko vozniku motornega vozila izreče tudi varstveni ukrep prepovedi vožnje motornega vozila za čas od 30 dni do treh mesecev.

V petih letih, odkar je bil Zakon o temeljnih varnosti cestnega prometa sprejet, so kazni postale že simbolične, zakon pa naj bi deloval predvsem preventivno. Čeprav dokaj visoki zneski za kršitev cestnoprometnih predpisov imajo sedaj večjo vrednost, se

njihovega pomena lahko zavemo šele takrat, ko zaradi kršitev cestnoprometnih predpisov nastane še nekajkrat večja materialna škoda, nikoli pa ne bomo pozabili, če smo v prometu težje ali smrtno poškodovali druge udeležence v prometu.

Cestnoprometni predpisi in kazenske določbe so namenjene nam samim, za našo lastno varnost in varnost naših sopotnikov ter vseh, ki jih srečujemo na cesti.

Bogo Wiegela

IZBOLJŠATI NAŠE DELO

V času od srede decembra do 15. januarja 86 smo v Svilanitu izpeljali programsko – volilne seje osnovnih organizacij ZK TOZD FROTIR, SVILE IN DSSS. Osnovna tema vseh treh sej je bil program ukrepov za dobro oziroma boljše gospodarjenje v letošnjem poslovnem letu, kot tudi spremljajoči program aktivnosti OOKZ ob tako zastavljenih ciljih, hkrati pa smo izvolili tudi novo vodstvo osnovnih organizacij ZK v Svilanitu.

K programu ukrepov za boljše in uspešnejše delo pravzaprav niti ni bilo tehtnejših priporočil: pripravile so ga vse službe in obrati za svoje področje dela, sprejet je bil že tako na organih samoupravljanja kot na sindikatu. Stališče OOKZ je bilo, da ga je treba dosledno spoštovati, konkretne odgovornosti iz njega uresničiti, hkrati pa ga ob kakršnikoli spremembi družbeno-ekonomske sedanosti dopolniti v smislu doseganja najboljših možnih rezultatov. Mnenje članov je bilo tudi, da ni njihova pristojnost izdelovanje in načrtovanje takšnih strokovnih programov, njihova pravica in predvsem dolžnost pa je nadzor nad njegovim uresničevanjem skupaj z ostalimi DPO in organi samoupravljanja. Istočasno je pomenil to poziv vsem zaposlenim v Svilanitu k dobremu, produktivnejšemu in kvalitetnemu delu, saj potem tudi rezultati ne bodo mogli izostati. Samo če bomo vsi skupaj aktivirali vse naše rezerve, vzpodbujali in opozarjali slabše delavce, naj delajo boljše, pazili na našo skupno lastnino, varčevali na vseh področjih dela – samo takrat smo lahko skoraj gotovi, da nam ni treba skrbeti za boljši jutri, našim zanamcem pa bomo lahko s ponosom prepustili v upravljanje moderno in uspešno delovno organizacijo.

Na sejah so bila podana tudi poročila dosedanjega vodstva OOKZ, kot tudi programske usmeritve dela osnovnih organizacij v naslednjem obdobju. Mnenje večine članov ZK je bilo, da se je vodstvo v preteklih štirih letih trudilo pri svojem delu v mejah svojih zmožnosti in vplivnosti, še vedno pa je bila nekoliko pomanjkljiva obravnava živega in tekočega dela v DO in izven nje. Vendar so smatrali, da je bilo delo zadovoljivo opravljeno glede na to, da je vodstvo delovalo v obdobju najbolj korenitih gospo-

darskih in političnih razmer, zato včasih za samo ideološko in politično delo niti ni bilo pravega trenutka.

Ravno tako se je razvila živahnješa razprava pri programskih usmeritvah za naslednje obdobje. Osnovna vsebina programa dela bo v odpravljanju slabosti in neizpeljanih načrtov ter ciljev, ki smo jih že zapisali, pa ne uresničili. Ugotavljalo se je, da pri našem delu Amerike ne bomo ponovno odkrili, lahko pa združimo moči in odpravimo vse nepravilnosti pri našem tekočem delu, za katere vsi vemo kje so, pa jih skoraj vsi po vrsti preradi spregledamo. Naj naštemem samo nekaj takih »slabosti«, ki se pojavljajo v našem vsakdanjiku /veljajo največkrat tudi za precejšnje število nečlanov OOKZ/:

- pasivna prisotnost na delovnih sestankih ali celo neopravičeno izostajanje,
- pasivno spremljanje slabega dela sodelavcev ali kršitev delovnih obveznosti, hkrati pa še slabo opravljanje lastnega dela,
- slaba povezava in koordinacija dela med OOKZ in mladinsko organizacijo,
- slabo obveščanje delovnega kolektiva o aktivnostih in delovanju ZK v naši DO in iz tega verjetno tudi slabše kadrovanje novih članov v ZK,
- slabo izpolnjevanje sprejetih obveznosti in odgovornosti, itd., itd.

Vse te slabosti smo člani ZK obravnavali in si zastavili za cilj njihovo izboljšanje, če že ne popolno prekinitev takšne prakse iz preteklosti. Upamo, da bomo dobili pri tem podporo celotnega našega kolektiva in da nam bo ob vaši pomoči in sodelovanju tak program tudi uspelo realizirati.

Moram povedati, da sem med to pisanje vpletel tudi misli, ki so se pojavljale ne samo med letošnjo programsko – volilno konferenco, ampak so bile prisotne večkrat preko celega štiriletnega delovanja.

Za zaključek bi povedal še to, da le ni vse tako črno in kritično, kot bi morda kdo mislil ob prebiranju tega sestavka, saj smo velikokrat rešili marsikateri problem z aktivnostjo komunistov in brez formalnega sestankovanja, zapisnikov in poročanja. Tak kritičen pristop sem izbral pač samo z eno željo: izboljšati naše delo in delovanje za boljše sedanost in prihodnost nas vseh!

Zver Jože

SVILANITOVCI

Naša četica koraka, ni nobena ji enaka!
(vsaj po športni opremi sodeč, vse besede o lepih trenirkah so odveč, saj nosijo ime sloveč)

Pri ugibanju športnika X, Janez in Kika vse preje naštejeta, kot pa slavnega zmajarja odkrijeta!

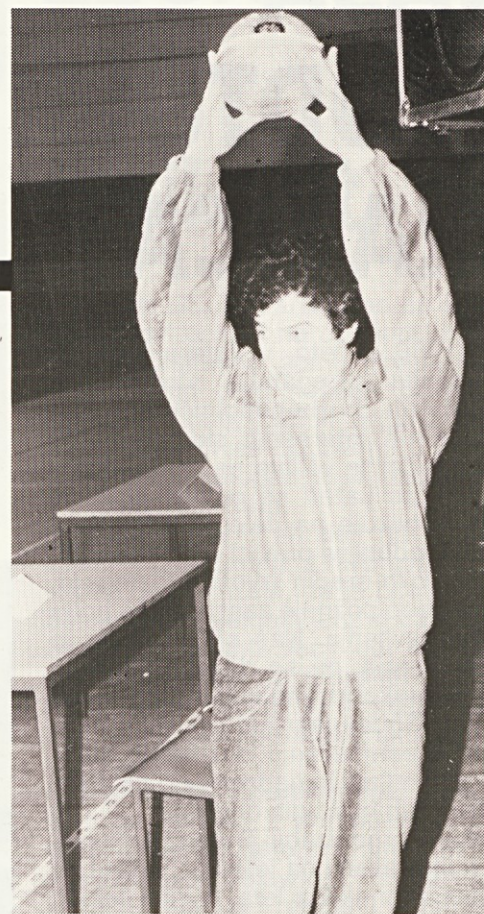

Ekipa slavna na smučeh, vsem gledalcem je v očeh, a glej ga šment, prehitro se je obrnila, se po tleh manj slavno je zvrnila!

NA IGRAH BREZ MEJA

Potegnili špago so močno, potlej je kar samo šlo!

Dobro, da tako smo se borili, smo prekrasni si pokal za tretje mesto pridobili.

Le peščica slavnih Kamničanov je na sliki: Boris, Irena, Borut in Marjan so tu, ostali pa so morda šli v Andrijašičev kanu (Janez, Bojan, Tatjana, Andrej in Vida)!

Za konec pa še mi, slavni Svilanitovci!

VOLITVE - NAŠA NEODTULJIVA PRAVICA

Leto 1986 je leto, v katerem se bo spremenila delegatska struktura v skupščinah družbenopolitičnih in samoupravnih interesnih skupnosti. To bodo že četrte volitve na novi ustavni podlagi, po kateri se celotni politični sistem oblikuje na delegatskih odnosih in neodtujljivi pravici delovnih ljudi, da iz svojih sredin izvolimo delegate, ki nas bodo pozneje zastopali na polju samoupravljanja. Naš sistem terja in predpostavlja, da so delovni ljudje in občani vsakodnevno vključeni v javne zadeve. Sodelujejo naj pri sprejemanju in uresničevanju družbenih sklepov, spremljajo in nadzorujejo naj delo delegatskih in drugih organov.

V delovni organizaciji Svilanit smo pričeli s pripravami na letošnje volitve že spomladi lanskega leta. Izvršni odbori sindikata, pozneje pa sveti delovnih enot v TOZD Frotir in delavski sveti v TOZD Svila in DSSS, so na svojih sejah evidentirali okoli petsto možnih delegatov za člane samoupravnih organov naše delovne organizacije. Prav tako so bili evidentirani možni kandidati za samoupravne interesne skupnosti in zbor združenega dela. Proti koncu lanskega leta pa se je na sejah izvršnih odborov sindikata že obravnavala lista možnih kandidatov, ki so svoje sodelovanje potrdili s podpisom pristopne izjave.

Zelo nam je bil dobrodošel novi zakon, ki pravi, da lahko delegacije samoupravne interesne skupnosti na ravni delovnih organizacij z več temeljnimi organizacijami združimo. Tako so tudi v naši delovni organizaciji nastale tako imenovane združene in posebne delegacije samoupravnih interesnih skupnosti. Torej, teh delegacij nima več vsak TOZD oz. DSSS, pač pa je vsaka TOZD in DSSS zastopana v skupni delegaciji z ustreznim številom svojih delegatov. To novost smo z veseljem pozdravili, ker se nam je tako število delegatov občutno zmanjšalo. Prav je, da povemo nekaj besed tudi o podpisovanju pristopnih izjav na kandidaturu. Pri tem delu se je izkazalo, da je večina ljudi še zainteresiranih za

**Odločali smo se
za sprejem
skupnih
temeljev
planov
za obdobje
1986 - 1990**

V tkalnici je glasovalo 151 volivcev

Pri odločanju ZA

delo na področju samoupravljanja. Priznati pa tudi moramo, da pa vsi le niso podpisali pristopnih izjav. Vzroki za odklanjanje so seveda različni. Največje težave so v majhnih TOZD-ih, kjer praktično zmanjka ljudi za vse funkcije. Ker pa mora biti sestava vseh teh teles popolna, največkrat pride do problema, da določen delegat ni zajet na področju, ki ga zanima, pač pa nekje, kjer mu je stvar popolnoma tuja in nezanimiva.

Kandidacijske konference smo v Svilanitu izvedli v roku, ki ga predpisuje občinski volilni rokovnik. Na skupni kandidacijski konferenci pa smo že glasovali o skristalizirani kandidatni listi. Na tej konferenci se z udeležbo ne moremo najbolj pohvaliti. Tudi posamezne vodje dela čutijo premajhno

mero odgovornosti. Na konferenci smo ugotovili, da je naša delovna organizacija kar dobro zastopana tudi na občinskih kandidatnih listah. Veliko smo se pogovarjali o samem načinu izpeljave volitev, to je o odprtih in zaprtih kandidatnih listah. Ugotovili smo, da je pri pripravah kandidatnih list lahko sodeloval skoraj vsak delavec, če je le hotel. Nekako pa med nami prevladuje mnenje, da so volitve z odprtimi kandidatnimi listami bolj demokratične, vendar pa pri tem naletimo na določene ovire. Pri kandidatnih listah so kandidati napisani na volilnih lističih po abecednem vrstnem redu in nemalokrat se zgodi, da zadnji kandidati prav zaradi tega niso izvoljeni, ker volilci na hitro obkrožijo kar število prvih napisanih kandidatov. Pri odprtih

Zamišljen ...

Opravil je svojo neodtujljivo pravico

ZA skupne temelje so bile tudi delavke konfekcije

kandidatnih listah je tudi večja možnost, da se izniči struktura novoizvoljenega telesa, tako po spolu, starosti kot tudi izobrazbi. Velik problem bi bil tudi zastopanost posameznih delovnih enot, ker bi na ta način nekatere delovne enote ostale brez svojih zastopnikov v organih upravljanja. Volitve pa bi se morale ponoviti v primeru, če posamezni delegati, ki bi zaradi števila članov posameznega organa oziroma delegacije še morali biti izvoljeni, ne dobili vsaj ene tretjine potrebnih glasov, ali bi več delegatov dobilo enako število glasov. Prav zaradi teh argumentov smo se v Svilanitu odločili za zaprte kandidacijske liste, saj tudi pri teh obstaja možnost, da kandidata, s katerim se volilec ne strinja, pač ne obkroži. V slučaju, da posamezni kan-

didat ne dobi polovice potrebnih glasov, pa se volitve ponovijo. Volitve bodo predvidoma v delovnih organizacijah 13. 3. 1986, v krajevnih skupnostih pa 16. 3. 1986. Konferenca sindikata naproša vse volilne upravičence, naj k volitvam pristopijo z vso odgovornostjo. Zavedati se moramo, da odločamo o ljudeh, ki nas bodo zastopali pri odločanju o pomembnih zadevah, ki se odražajo tudi v višini naših osebnih dohodkov in s tem v višini našega življenjskega standarda. Prazen ali neveljaven oddan volilni listič pa k izboljšanju le-tega prav gotovo ne bo pripomogel. Novoizvoljenim članom pa zaželimo veliko uspeha pri delu v svojem mandatnem obdobju.

Jože Nograšek

Z občnega zbora IGD Svilanit

V soboto 25. januarja, smo se sestali Svilanitovi gasilci na občnem zboru v našem gasilskem domu. Pregledali in ocenili smo delo našega društva v preteklem letu, izvolili organe upravljanja IGD in se dogovorili o nadaljnjem delu in nalogah, ki jih bomo opravili v letošnjem letu.

Poročila, ki smo jih dali na občnem zboru IGD in nadaljna razprava po poročilih, je pokazala, da je bilo društvo delovno v preteklem letu in da nam je uspelo uresničiti večji del nalog, ki smo si jih zadali na zadnji letni konferenci, kljub večjim in manjšim težavam, ki so nas spremljale skozi preteklo leto.

Poleg vsega operativnega dela, ki smo ga opravili v preteklem letu, je društvo ostalo delo pravilno usmerilo v preventivno dejavnost, kot se je pokazalo v nadaljni razpravi. Zavedajoč se nenehne nevarnosti požara v naši delovni organizaciji, bomo morali tako gasilci kakor strokovne službe delovne organizacije, dopolnjevati in izpopolnjevati samozaščitno organiziranost požarnega varstva in preventive. Nadalje smo obravnavali tudi kadrovsko problematiko, ki jo rešujemo s precejšnjimi težavami, saj imamo zaradi fluktuacije velik osip članstva. Med člani društva imajo večino proizvodni delavci, ki največ zapuščajo delovno organizacijo. Zato smo menili, da moramo vse sile usmeriti v povečanje aktivnega članstva, posebno pa bi morali pridobiti v gasilske vrste mladino in novo zaposlene v naši delovni organizaciji.

Tovariš direktor Jenko nas je pohvalil, da smo bili aktivni skozi vse leto, posebno pa, ker ni bilo treba sodelovati pri požarih, ker so bili vsi že takoj na začetku zatrti s strani delavcev. Društvo je začelo delovati pod težkimi pogoji, vendar pa je uspela izgradnja gasilskega doma, s čemer smo zadovoljili potrebe gasilskega društva. Naprave in priprave, ki jih gasilci potrebujejo, stalno dograjujemo in dokupujemo, še zlasti je velikega pomena avtomatska požarna naprava, ki se prav sedaj postavlja v tkalnici frotirja in je to ena izmed večjih investicij poleg iz-

Delovno v preteklem letu

Gostje na našem zboru

Posvetiti več skrbi za kadrovsko rast mladih gasilcev

Svilanitovi gasilci in gasilke so se v preteklem mesecu zbrali v svojem gasilskem domu na volilno konferenco. Udeležba je bila več kot dvotretinska, kar potrjuje da člani čutijo pripadnost k svoji organizaciji. Predsednik društva in drugi člani odbora so poročali o izvajanju operativnih in organizacijskih nalog. Programske naloge so bile v glavnem izvršene le na področju kadrovanja mladih delavcev v IGD je bilo premalo storjeno. V društvu tekom leta ni bil včlanjen noben mladinec. To pomeni, da nekaj ni v redu, ali na strani društva, ali pa na strani kadrovsko socialne službe. Številčno rast in strokovno izobraževanje ne terja samo društvo, temveč delovno okolje, katero delavce obdaja. Tovarna kakršna je, je v nenehni nevarnosti, da v katerem obratu izbruhne požar. Iz poročil smo izvedeli, da je bilo lani 6 začelih požarov, za gašenje teh so porabili več kot 100 gasilskih aparatov. Seveda pa naše objekte lahko ogrozijo še druge nevarnosti kot so: izlivi vode, hude zmrzali, nalivi, eksplozija plina in vihar. Vsaki nesreči pa gasilsko društvo samo ni kos, vedno je potrebno sodelovanje ostalih delavcev. V vsaki izmeni bi morala biti izurjena vsaj ena gasilska desetina. Tako velike tovarne ne morejo obvladati samo gasilci, pa čeprav sta med njimi dva aktivna gasilca.

Vemo, da ni lahko kadrovati mladih v gasilske vrste, če oseba za tako delo nima smisla in veselja. Morda pa le v katerem fantu ali dekletu tli smisel za takšno delo, le zbuditi bi mu morali zanimanje in nekaj uspeha bi le bilo. Tu pa lahko v prvi vrsti pomaga strokovna služba, ki sprejema in usmerja delavca. Ko vodstvo gasilske organizacije na letnih konferencah poroča o svojem delu, bi bilo dobro, da na te konference povabijo tudi vodje enot. Na ta način bi se s celovitostjo problematike seznanili organizatorji proizvodnje in gasilsko vodstvo. Odgovorni delavci iz proizvodnje bi po lastnih izkušnjah in opazovanjih predlagali reševanje konkretne zadeve. Z druge strani pa bi slišali, v kakšni obliki se pojavljajo posamezni problemi v obratih, in kako le te premagovati, da bi izboljšali požarno varnost tovarne. Na tej konferenci teh ljudi ni bilo /morda niso bili vabljeni ali pa niso prišli/ razen direktorja, ki je iz terena prišel na konferenco.

Kot častni član IGD Svilanit sem napisal nekaj svojih misli o tej konferenci z željo, da bi društvo še naprej uspešno delovalo. Želim vam, da bi v tem letu, ki je pred nami, kar najbolj uresničevali delovni program brez nesreč požara.

A. Konda

gradnje gasilskega doma v naši delovni organizaciji. Vsekakor pa moramo požarno varnost še naprej dograjevati in širiti, da bo delovna organizacija čimbolj zavarovana.

Na koncu bi se zahvalil vsem gasilkam in gasilcem za njihov trud in jim zaželel v bodoče še veliko dobre volje, katera je pogoj za nadaljne uspehe, je povedal tovariš direktor Jenko.

Poveljnik občinske gasilske zveze tovariš Brlec Jože nam je med ostalim povedal, da je bilo v lanskem letu precej velikih požarov, opaža pa se, da jih je vse več po delovnem času. Tako je bilo v lanskem letu med delom v podjetjih 323 požarov, izven delovnega časa pa 560. Zaradi malomarnosti je bilo 960 požarov, otroci so jih zanetili 110, namernih požigov pa je bilo 88. Navedel je primer velikega požara v Salonitu, kjer je bilo za 60 starih milijard din škode. Da pa ni nastala podvojena škoda, imata zaslugu dva gasilca, ki sta z izredno požrtvovalnostjo preprečila katastrofo.

Tov. Brlec je nadalje povedal, da je precej sprememb na področju samoupravnih aktov in pravilnikov, med katerimi je tudi pravilnik o spremembi gasilske uniforme. Tako bodo delovne uniforme sive, svečane pa modre s kravato, enotno za vso državo.

Tov. Brlec nas je opozoril in nam priporočil, da bi se pristop k reki Kamniški Bistrici uredil tako, da bi se do nje lahko prišlo z motorko, za kar bi bilo potrebno izdelati betonsko ploščo.

Tov. Wiegele je poudaril tudi aktivnost in prizadevnost delavcev Varnosti, ki so pri čuvanju naše delovne organizacije prizadevni, kar nam kaže primer, ko je varnostnik preprečil večjo materialno škodo. Morda bi tudi iz vrst varnostnikov pridobili kakšnega člana, ki bi pristopil k našemu gasilskemu društvu.

Predstavniki občinske gasilske zveze tov. Osenar pa je med ostalim povedal, da so bila poročila dovolj jasna in razumljiva in je bilo lahko iz njih razbrati delo in aktivnost našega gasilskega društva. Pravi, da je društvo primerno opremljeno, priporoča pa nabavo še kakšnega dihalnega aparata. Tajnik društva je poudaril, da je k uresničitvi precejšnjega dela plana za leto 1985 veliko pripomogla delovna organizacija, ker je izpeljala zasedbo del in nalog dveh poklicnih gasilcev. Zaradi tega je delo bolj opravljeno in še polnjenje gasilskih aparatov opravimo sami, kar predstavlja prihranek.

Po vseh razpravah na občnem zboru lahko rečemo, da smo – kar nas je aktivnih Svilanitovih gasilcev – le izpolnili po svojih močeh naloge, ki smo si jih zadali in ki so bile postavljene pred nas. Zato se bomo z nadaljnim delom skušali še bolj izpopolnjevati in povečati svoje članstvo.

Tajč Peter

Ko zadonijo svatbeni zvonovi . . .

... se naši
»novopečeni«
takole sladko
nasmehnejo
(pa ne le
novopečeni)

Tudi Fani ni več Pirševa, zdaj je moževa
– Zupanova

Silvi se je bilo kar težko odločiti za ta
korak, ampak poglejte jo, kako je mlada
gospa Perko nasmejana

Nevenka se je široko
nasmehnila novi sreči!

Štalco in kravce že ima, zdaj je dobila
še moža, kajne Nada?!

Pa srečno Fani, zdaj že Golitnikova

Naj vam
zvonovi sreče
nikoli
ne utihnejo

DAN PRED SEJMOVOM »MODA '86«

Hladno, spokojno sobotno jutro se je rodilo. Čeprav sonce že gleda iznad vrhov smrek, je dan še vedno osamljen in prazen. Ni še ljudi na pločnikih, trgovine se pripravljajo na mrzlično nakupovanje, tudi avtomobilov je kar se da malo.

Takšno je bilo vzdušje tistega sobotnega jutra, ko smo se odpravile v Ljubljano, pomagati pri urejanju razstavnega prostora na sejmu »Moda 86«. Morale smo še v našo tovarno po kolekcijo, ki jo bomo predstavili na sejmu, morale smo še po eno in drugo in nato hitro v Ljubljano, novim delovnim dogodivščinam naproti.

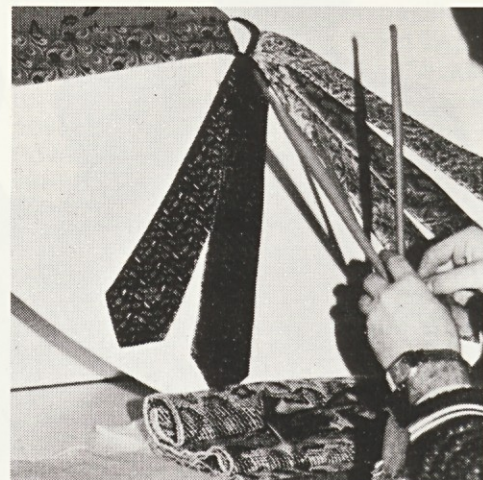
Tudi Gospodarsko razstavišče je bilo še puho in prazno. Le na malokaterem razstavnem prostoru je bilo živahno. Odklenili smo prostor, namenjen predstavitvi Svilanitove delovne organizacije. Povsod sam nered... Prinesli smo škatle, v katerih je bila naša kolekcija, prišla sta tudi naša aranžerja Jože in Mitja. – »Lahko pričnemo z delom?« »Seveda, pa kar pohiteti bo treba. Urediti bo treba dva različna razstavna prostora, enega za svilo in drugega za frotir.« Dva popolnoma različna »štanta«, vsak z zelo drugačno vsebino, pa čeprav smo doma pod isto streho.

Že nekaj dni pred sejmom smo se z aranžerjem dogovorili o vsebini in barvah razstavljenе kolekcije. Ljubljanski sejem je prvi po novem letu, na katerem prikazujemo čisto nove stvari, zato smo se dogovorili tudi o novem načinu predstavitve oziroma aranžmaja. Ker je tudi Gospodarsko razstavišče dovolj blizu, je naša stalna praksa, da na tem sejmu pomagamo tudi mi – designerji in kreatorji. Tokrat smo se dogovorili o aranžiranju na panojih – za svilo na slikarskih, za frotir pa na navadnih panojih. Pomembna je tudi podlaga, največkrat se odločimo kar za belo, saj na nevtralni barvi druge barve najbolj zaživijo. Posebno še letos, ko so modne tako žive in efektne barve. Poudariti je treba tudi vsebino kolekcije, ki jo prikazujemo. Letos je moda v kravatah in šalih tako zelo pestra in bogata v vzorcih, da smo dobili idejo – letos so vzorci kot slikarski motivi. Razstavljali jih bomo na slikarskih panojih, zraven pa postavili čopiče v barvi, ki je vodilna na panoju. – Tako smo n.pr. grupo kravat, kjer je prevladovala močna modra (čeprav so bile zraven še modra, pink ali zelena), popestrili s šopom čopičev, ki smo jih pobarvali z močno modro barvo. Da nismo bili preveč podobni zaresnim slikarjem, smo barvo sušili kar s sušilcem za lase. Na dno vitrine smo položili šale – enobarvne in žakardske. Za piko na i pa smo na šal položili še metuljčka.

V TOZD Frotir so letos pripravili še posebno bogato in obširno kolekcijo plaščev in brisač, saj je vedno bolj prisotna želja, da tudi tuji kupci (del te kolekcije je bil predstavljen tudi v Frankfurtu na sejmu »Heimtex«) vidijo širino in kakovost naše kolekcije. Kupovali naj bi torej predvsem naše vzorce. Ko smo začeli z aranžiranjem kopalnih plaščev in brisač, je bila širina kolekcije, ki smo jo napovedali, očitno opazna. Veliko zahtevnih vzorcev je zaživel v novi modni paleti barv, ki so se v kombinaciji z belo, nežno prelivale druga v drugo.

Kolekcijo kravat bomo popestrili s čopiči

Za piko na i še metuljček...

... in seveda, še Svilanit

Plašč »Svilanit«

Iste kombinacije v plaščih in brisačah, dajejo programu iz frotirja še posebno vrednost, saj jih z lahkoto skladno kombiniramo z elegantno kopalnico ali s svežino morske obale. Da bi poudarili mehko izdelkov iz

frotirja, smo prikazano kolekcijo plaščev in brisač popestrili z lahkotnimi baloni v beli in sinjemodri barvi. Pripravili smo pravo poletno vzdušje in svežino morja, v katerega poleti vsi radi skočimo.

Da bo efekt večji

SEJEM V FRANKFURTU

Sejem »Heimtextil«, ki je v samem vrhu tovrstnih sejmov na tej polobli, prinaša v vseh pogledih najširšo ponudbo tekstila, namenjenega za opremo doma.

Tu je zbrana vsa svetovna ponudba v tej specifični grupi tekstilnih proizvodov. Vsak od nastopajočih se je trudil, da bi bil s predstavitvijo čim izvirnejši, da bi s tem dobil potrdilo za kvaliteten nivo, ki mu je priznan na trgu, nekateri pa skušajo prav tu doseči, da se iz anonimnosti dvignejo na svetlo. Tovrstni in še drugi vzroki so v bistvu pripomogli, da sejem izžareva vsestransko dovršeno obliko sodobne ponudbe.

Ves tekstil za dom je bil razvrščen v podgrupe, po paviljonih oziroma halah; npr. posteljina, zavese, tekstil za kopalnico, preproge itd. Ta razvrščenost je tudi nujna pri tako veliki udeležbi proizvajalcev iz vsake podgrupe.

V hali 7 so bili v eni etaži ponudniki designa – gotovih vzorcev – barvnih kart, literature itd. Spet v drugi hali (10) so bili proizvajalci določenih naprav – priprav za uporabo v trgovini – proizvodnji in dom.

Za nas je ta sejem zelo pomemben, ker je edini, ki zbere toliko proizvajalcev frotirja hkrati. Ko človek podrobneje obdelava vsakega proizvajalca – ponudnika, šele potem lahko dobi pravo obliko o tako močni in bogati zbirki izdelkov.

Ob analizi se tudi pozna, da je mnogo storjenega za čim širšo uporabnost frotirja, da so novi tehnološki dosežki prinesli dodatne efekte, ki izdelek zopet potegnejo v močnejši tok povpraševanja. Proizvajalec mora združiti vse zadnje silnice, modne trende, da lahko doseže boljši plasma, včasih pa tudi zaradi golega obstoja pri tako močni

konkurenci. Omenil sem, da je to specializirani sejem »Heimtex«, ki zajema samo del tekstila – proizvajalcev, pa kljub temu je prisotnih samo nemških firm preko 630. Naj omenim še to, da na sejmju sodelujejo več oz. manj vse velesile tekstila. Tu razstavlja cca 40 držav svoje dosežke. Dežele v razvoju so malo prisotne, vzroki so znani. Grobi povzetki so vnešeni v potnem poročilu o posameznem proizvajalcu frotirja, vsega o posameznem predstavniku ni mogoče povzeti, tudi smiselno ni, ker bi v tem ne našel tistega, kar je bistveno za dopolnjevanje. Za začetnika je povsem razumljivo, da obdelava enega ali dva dobra proizvajalca in se nato začne učiti abecedo.

Letos smo se tudi mi malo širše predstavili na tem sejmju v okviru firme UNITEX. Naši proizvodi so bili: brisače in konfekcija iz valk kvalitete. O vseh detajlih je bilo poročano že na skupnih sestankih. Moje priporočilo je samo v tem, da naj se vse razstavne izdelke resnično polno oplemeniti, da se doseže vsestransko dobre efekte, ki jih ku-

Na sejmju sodeluje 1840 proizvajalcev iz 41 dežel in to na skoraj 200.000 kvadratnih metrih razstavne površine. Letos so poskrbeli, da so oblikovalci po vseh hodnikih razobesili stropne zavese, vseh je bilo okoli 4000 kvadratnih metrov, to je bila barvna igra – igra designa, kar je dalo poseben efekt svetovno znanemu sejmju, ta izrazit dodatek so imenovali kot Via Mobila – Stoff Allee.

pec ali opazovalec išče. To mora biti osnovno pravilo za vse razstavne točke. Efekt ni bil pod poprečjem, ni pa bil tako dovršen, da bi ne zahteval od nas vseh še in še dela na brušenju.

Po pregledu – razmišljanju o vsem gradivu, ki ga s predstavitvijo posredujejo svetovni proizvajalci, se vprašanje samo po sebi po-

Ko smo že skoraj končali z delom, opazimo, da poleg našega nastaja tudi razstavni prostor tovarne, ki izdeluje pletenine. Smo že dolgoletni sosedje, zato se tudi poznamo. Nehote občudujemo nove pletenine, barvne kombinacije in pa seveda vzorec. Lep in veličasten je – fantazijski ali abstrakten, bi rekel slikar, pa še čez celo jopico se bohota. Ker ga občudujemo in hvalimo, nam njegova ustvarjalka pove, da nekaj tudi mora biti, saj ga je ustvarjala tri dni. Spogledamo se in žalostna grenkoba nam sede v želodec, ko pomislimo na vzorec naše kravate, šala in brisače. Veliki žakardski vzorci, ki so letos najbolj modni in jih imamo v svoji kolekciji tudi mi, zahtevajo od nas neprimerno več časa in truda. Ne pretiravam, če rečem, da pri naših artiklih podobno ustvarjanje zahteva tudi do mesec dni dela.

Dan je že dolgo zagnil mrak, ko smo končali z delom. Uspešno ali ne – to bodo ocenili obiskovalci tega sejma. Lahko rečemo le to, da smo se vsi zelo potrudili. Domov smo odšli utrujeni in s težko glavo, kajti po njej se vedno znova motajo misli – zopet moramo dobiti novo idejo, pa še modna naj bo, pa skladna in funkcionalna ... Toda, naj bo za ta sobotni dan, ki ga kmalu ne bo več, dovolj, z ustvarjalnim delom bomo zopet začeli po vikendu, tako kot vsi delovni ljudje.

stavlja, kje je naše mesto v tem zbirniku proizvajalcev frotirja. Bolje bi moral opredeliti to vprašanje: v katerem delu smo dosegli že določen nivo – tržno zanimiv in kje smo naredili mimohod.

Da bi dobili približno pravo sliko o naši poziciji, je nujen realen pogled na vse segmente, potrebna je obdelava vseh podrobnosti, ki so obvezni del pri celoviti ponudbi. V lanskem poročilu sem se dotaknil v zaključnem delu, kje so področja za intenzivnejše naše delo. Mnenja sem, da v večini še vedno ostanejo iste naloge, kajti taki cilji niso dosegljivi v enem letu. Dopolnil, sprememb, tehnoloških rešitev, kreacij itd. je potrebno polno, da bi lahko smelo trditi, da gremo z nekom v korak, ki ima že priznano kvaliteto na trgu oz. »image«.

Za dober plasma na tujem tržišču bo vsekakor potrebna vedno pravočasno izdelana kolekcija za posamezno področje. Danes sicer v presledkih izdelamo kolekcije, ki pa izgubljajo širši pomen, ker so izdelane za določene kupce, s tem je že zahtevana tudi ekskluzivnost in tako imamo lahko zelo široko kolekcijo, a vendar smo še vedno brez nje. Zahtevane so večje spremembe, ki niso tako enostavne in tudi ne čez noč rešljive. Struktura naših ino partnerjev

je danes povsem druga kot je bila v letih 70, 72. Razčlemba in poglobljeno delo na tem občutljivem delu bo nujna, zakaj, to bodo tudi opredelilive za smelejše korake v prihodnost. To bo tudi enkratna borba za pridobitev tržnega priznanja, kaj je odvisno od vsega tega, pa je popolnoma jasno.

Kravate in pentlje na modnem pohodu

Moda postaja vse bolj sredstvo za predstavljanje samega sebe. To spoznanje ni novo, novo pa je dejstvo, da to bolj ali manj nezavedno spoznava vedno več moških. Pri tem je postala moda večstranska. Področja modnih pobud so vse številnejša, posebej zaradi družbenih skupin, ki se vedno na novo oblikujejo. Te skupine imajo različni življenjski čuti in se zato tudi različno oblačijo tako, da moda vsebuje širok spekter. Ne le različne priložnosti, tudi različni odnos do življenja, najdejo danes v modi in v načinu, kako jo kombinirati, svoj odnos.

Moda je postala vse bolj fina v svojih izraznih oblikah. Prevladuje izgled lahkega oblačenja, vendar mora priti do izraza negovanost. Zanimivo je, da velja to za področje športnega oblačenja, kjer prihajajo opazno do izraza elementi mestnega oblačenja. Bistvena sprememba glede na modo prejšnjih poletnih sezon je v kakovosti in deseni. Blaga so lahka. Nove so

razgibane površine, kontrasti reliefnega in gladkega, kot tudi nasprotja nesvetlečih – mat in svetlečih tkanin. To velja tudi za razhajanja v različnih blagih in različnih kosih oblačil. K temu sodi nova barvna paleta, ki se zgleduje po barvah Egeja.

Prevladuje silhueta s poudarjenimi rameni, osnovna linija je udobna, dolžina poudarjena, do izraza prihaja trend prevelikih oblačil. Spremembe se kažejo v novih tipih modelov, ki združujejo elemente bluzona in sakoja. Veliko je kratkih in dolgih tipov jopičev, kot plaščev, polnih fantazije.

Lahkotnost v blagih in v obdelavi je bistvena za moško modo. Za blaga je značilno, da so lahka, kar prihaja pri oblačilih do izraza še s tem, da so nepodložena.

Dodatki so še pridobili na pomenu. Posebej na področju mode za mlade iščejo odraščajoči z rekvizitersko zaigranostjo prav posebne rute, kravate ali elemente dodatkov, ki dajejo oblačilu zadnji, odločilni poudarek.

Kar prihaja tu morda v pretirani obliki do izraza, velja sicer za celotno modo. Z dodatki je določen in izpopolnjen izgled. Dodatki določajo poudarek.

Barve

Barvna tema sezone pomladpoletje 1986 je BARVA EGEJA. S tem je mišljena svetla, bleščeča barvitost egejskih otokov in obalnih mest. Apnenec in marmor, kot tudi barve kamena in barve grških otokov, prihajajo do izraza prav tako kot različno odsevajoče barve morja. Barvna tema – BARVE EGEJA – se deli na posamezna barvna področja. »Otočne barve« obsegajo vrste rjavih in sivih variant, ki gredo do rdečkasto vijoličastih tonov.

Med »morske barve« so razvrščene različne modre, turkizna, zelena in sivobarvne komponente, kakršne se kažejo v poletnem dnevu glede na barve morskega dna in svetlobne žarke.

»Barve templjev« kažejo različne tone marmorja, apnenca in kamena. Istočasno obsega to barvno področje zamolke-mat barve zelena v senci obzidij.

Bistre ali celo hladne barvne odtenke, podobne od sonca zbledelim ribiškimi čolnom, dajejo desnom, predvsem pa dodatkom, povsem nove poudarke.

Tkanine so po tipu volnene, lanenih struktur in razgibane po površini. Razkrojene črte, raznovrstne karo variante, odmevi žakardnih vzorcev, prevladujejo nad gladkim. K temu sodijo še efekti svetleče-mat, ki se dosežejo s primesjo svile ali viskoze, s tehnikami vtiskanja, ki dosegajo damastne efekte. Razgibane površine pomenijo po eni strani optike, ki poudarjajo nepravilnosti in s tem dajejo vtis ročnega dela, po drugi strani pa nasprotujoče si kontraste med gladkim in reliefnim.

Moda kravat

Kravate in pentlje igrajo v modi spet pomembno vlogo. Nova prosojna barvitost kaže kravate in pentlje ne le kot okrasen, ampak tudi kot zabaven dodatek. Opazna je široka raznovrstnost: mestna kravata s širino 8,5 cm, mladostna kravata v širini 4–5 oziroma 6 cm, steklenične oblike s širino 10 cm, kot tudi tako imenovane pagodne oblike, ki se kratko zavezujejo. Posebno mikavno učinkujejo kombinacije starih tehnik z novimi deseni na svili, žakard pri mešanih tkaninah, kot je bombaž s sintetikom, volna s sintetikom in svetleče-mat optike. Srednje, suhe barve so postavljene proti primarnim barvam in dosežejo s tem komaj zaznavno barvitost. Dnevne pentlje v različnih dolžinah in izdelavah prevzemajo ta trend in učinkujejo ne le pri moških, temveč predvsem pri ženskih oblačilih izredno očarljivo.

Bricelj Zdenka

**Upokojili
so se**

Mladi na nas niso pozabili

Iz koledarja smo iztrgali zadnji list. Leto se je izteklo in zakoračili smo v leto 1986. Ljudje so si stisnili roko in zaželeli vse dobro. Tako je tudi direktor Jenko zaželel v svojem uvodnem članku Tekstilca, delavcem Svilanita uspešno in zadovoljno novo leto. Poudaril je, da so pred delovno skupnostjo težke in zahtevne naloge. Od vseh zaposlenih bodo terjale vso aktivnost, da bi uresničili zastavljene cilje.

Iz njegovih besed je razbrati, da je tovarna v preteklem obdobju dobro poslovala in svoje izdelke uspešno prodajala doma in v tujini. Ustvarjen je bil večji prihodek kot v preteklem letu. To pomeni, da je tovarna napolnila svoje sklade, ki ji omogočajo uspešno delo tudi letos.

Res je, eno so želje, drugo je stvarnost. Tudi mi bivši Svilanitovi delavci se pridružujemo željam tovariša Jenka, da bi v bodoče vsaj tako, če že ne boljše poslovali. Rezultatov vašega dobrega dela se tudi mi, upokojenci, veselimo zavedajoč se, da je naše minulo delo dobro naloženo. Lepo je, da se delavci in organi upravljanja spomnijo svojih upokojencev tudi takrat, ko jim gre dobro. Naj v imenu vseh izrečem zahvalo za novoletno darilo in čestitke. Za dobro dejanje se ni nikoli prepozno zahvaliti, čeprav bo Tekstilec izšel nekoliko pozneje.

Povojna generacija, ki se poslavlja od aktivnega dela, se je morala v preteklosti marsičemu odreči. Ta odrekovanja so zahtevala trdo delo, skromno življenje, trpko mladost in za starost majhno pokojnino. Generacija, ki prevzema to dediščino, je lahko hvaležna svojim predhodnikom, ki jim je ustvarila lepšo mladost in elegantne delovne pogoje. Zato je tudi prav, da mladi na nas niso pozabili.

A. Konda

ZAHVALA

Ob smrti najinega dragega očeta se iskreno zahvaljujem vsem sodelavcem in sodelavkam za izrečeno sožalje, podarjeno cvetje in spremstvo v njegov večni dom.

Pichler Milena
Vrhovnik Sonja

Hvala, Vinko!

O bogati delovni poti našega, zdaj že upokojenega sodelavca Vinka Rozmanič bi lahko zapisali zajeten roman. Ni je vihre v zgodovini razvoja naše tovarne, skozi katero ne bi šel tudi Vinko: 11. aprila 1948 je kot 20-letni mladenič zastavil svoje delo kot tkalec svile, 15. februarja 1986 pa je vesel, nasmejan možakar, ki je vodil delo tkalnice svile prepustil vajeti mlajšim. Zdaj pa k stvari; seveda ne k romanu, temveč le iskricam, ki jih je Vinko netil pri razvoju tovarne.

Ker je bil Vinko prizadeven mlad tkalec, je kmalu napredoval v tkalskega mojstra in kasneje v vodjo izmene v tkalnici svile. Bil je tudi eden pionirjev samoupravljanja, saj je svojo samoupravljalško pot pričel v samem začetku samoupravnih odnosov v Svilanitu. Bil je prvi predsednik delavskega sveta, predsednik upravnega odbora, predsednik delavskega sveta TOZD Svila. Ne bomo naštevati vseh komisij, katerih član je Vinko bil, skratka bil je vsepovsod, kjer so se kalili samoupravni odnosi, za svojo prizadevnost pa je bil leta 1974 nagrajen z Ordenom dela s srebrnim vencem, leta 1980 pa je za vidne uspehe pri razvijanju in krepitvi samoupravnih odnosov prejel tudi oktobrsko nagrado delovne organizacije Svilanit.

Kot že rečeno, sredi meseca februarja se je Vinko poslovil od aktivnega dela v tovarni; da pa bi si kdo ne mislil, da je Vinku dolgčas doma, moramo še zapisati, da se je še bolj s srcem predal poveljevanju Gasilškega društva Kamniška Bistrica. A to se ni vse! Postal je šef kuhinje, poveljnik mini

ZAHVALA

Ob nenadomestljivi izgubi mojega dragega moža se iskreno zahvaljujem vsem sodelavkam in sodelavcem za podarjeno cvetje, izrečeno sožalje in spremstvo na njegovi zadnji poti. Hvala vsem, ki ste sočustvovali z menoj!

Šuštar Marija

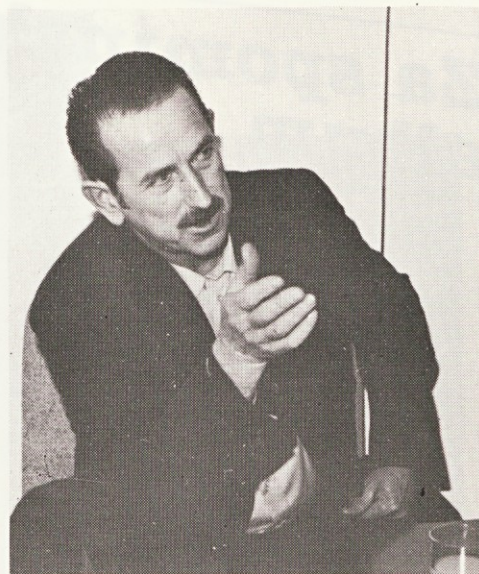
Repičevi Mariji v spomin

Ob zadnjem sprejemu naših upokojencev je bila še med nami. Takrat nihče ni pomislil, da je bilo to srečanje zadnje.

Tovarišica Marija se je pred tridesetimi leti zaposlila v našem podjetju in sicer najprej na delovnem mestu čiščenje tkanin, kasneje na ročni izdelavi kravat. Poznali smo jo kot skromno, dobro in zanesljivo delavko. Ob vsakokratnih srečanjih se je skupno z nami veselila vsakega napredka tovarne, zaradi svoje dostopnosti je bila tudi med upokojenci zelo priljubljena.

Tovarišica Marija je bila ena izmed tistih delavk, ki je s svojim drobnim, a pomembnim delom gradila pot k napredku Svilanita.

Za vsa njena prizadevanja ji bomo še dolgo hvaležni. Vsi tisti, ki smo jo poznali, jo bomo ohranili v toplem spominu.

kokošje farme, celo srboritega petelinā je spravil v kozji rog. Za vse stanovalce ulice skrbi za ročno pluženje ali kidanje snega po domače. Skratka, Vinko je tako zaposlen, da komajda utegne prešteti kokošji pridelek, vedno pa si vzame čas za svojega vnučka Tomaža, na katerega je silno ponosen. Načrtuje dela za pomladne dni, v prvem planu pa mu je preobleka hiše, potem bo pa že našel kaj drugega, da mu ne bo dolgčas.

Takšen je naš Vinko: deloven in prizadeven, s tovariškim in šegavim pogledom v prihodnost! Takšen je vedno bil in takšen bo ostal! Veseli smo, da smo imeli takšnega sodelavca.

In memoriam Jerman Juli

Naše nekdanje sodelavke Jerman Jule ni več. Za vedno smo se poslovili od zelo vestne in marljive izdelovalke brisač iz Jugopamuka. Ne bo se več veselila snidenj s svojimi nekdanjimi sodelavci in čez obraz se ji ne bo več raztegnil šegav nasmeš. Zadnje mesece svojega življenja je preživela v domu upokojencev, večni dom pa je našla v Homcu. Slava njenemu spominu!

ZAHVALA

Ob smrti mojega dragega očeta se iskreno zahvaljujem vsem sodelavcem, ki ste sočustvovali z menoj, mu podarili cvetje in ga spremili na njegovi zadnji poti.

Majda Cevc

ZAHVALA

Vsem sodelavcem se ob boleči izgubi dragega očeta zahvaljujem za izrečeno sožalje, podarjeno cvetje in spremstvo na njegovi zadnji poti.

Nada Juhant

Za spominski album

Dragi Dedek Mraz!

Dolgo smo te sanjali
in te presrečni le dočakali!
Prinesel si nam kup lepih stvari,
za dolge zimske dni!

Si dober in si čisto naš;
zato le pridi zopet kmalu
spet med nas!

Svilanitovi malčki

